



meridian

Zákaznický magazín JLV, a. s. | JLV Customer Magazine

**ZE ZÁKULISÍ FILMU
IN THE BACKSTAGE
OF THE FILM**

**Mnoho tváří
herečky**

**LINDA
RYBOVÁ**

**Many faces
of one actress**

**NETRADIČNÍ VZPOMÍNKY
NA KARLA GOTTA
NONTRADITIONAL MEMORIES
ABOUT KAREL GOTT**

**NA VÝLET DO DĚČINA
GOING ON A TRIP TO DĚČIN**

f

7/5—4/6/2020

75. mezinárodní hudební festival
75th International Music Festival

allegro



Pražské jaro
Prague Spring

#Beethoven250
festival.cz

Za finanční podpory /
Financial Support



Partner festivalu /
Festival Partner



Partner koncertu /
Concert Partner



Technologický partner /
Technology Partner



Generální mediální partner /
General Media Partner



Hlavní mediální partner /
Main Media Partner



Mediální partner /
Media Partner



Oficiální automobil /
Official Car





Vážení přátelé, milí hosté, máte před sebou letošní poslední číslo časopisu Meridian, který je Vaším věrným společníkem během cesty vlakem s naší společností JLV, a. s.

Konec roku byl u nás v České republice časem nostalgického vzpomínání. Šlo o výročí 30 let od sametové revoluce, která přinesla svobodu a změnu politického režimu nejen u nás, ale i v celé střední Evropě. Tou druhou celostátní vzpomínkou bylo úmrtí našeho nejlepšího zpěváka všech dob Karla Gotta. Jeho osobní přítel Miloš Skalka vypráví příhody, které s ním skutečně zažil a které české společnosti nebyly známy.

Na titulní stránce Vám představujeme naši půvabnou zákaznici, herečku Lindu Rybovou, která cestování v jídelních vozech miluje, což nás samozřejmě těší.

Zajímavým místem v České republice je mj. Děčín, kde začíná nejhlubší pískovcový kaňon v Evropě. Během cesty z Prahy do Berlína je možnost tuto krásu poznat z oken restauračního vozu.

Na konec roku 2019, ve kterém si připomínáme 60 let od založení naší společnosti JLV, a. s., jsme si dali na Masarykově nádraží dva hezké dárky – otevření nové provozovny Burger King a také naší největší prodejny PONT v novém designu.

Zima je období hokeje, a proto je logické, že si připomínáme i naše československé hokejové legendy Milana Nového a Milana Kuželu, kteří jsou inspirací pro naši mladou generaci.

Zimní období je obzvláště předurčeno k dobré kávě či čaji, když je za okny mráz a chumelí. Ve vlaku to má romantickou atmosféru, tak ať Vám s námi cesta chutná i v roce 2020. ○

Dear friends and guests, You are reading this year's last issue of Meridian magazine, which is your faithful companion during the train journey with our company, JLV, a. s.

The end of the year was the time of nostalgic remembering in the Czech Republic. We commemorated the 30th anniversary of the Velvet Revolution, which brought freedom and the change of the political regime not only in our country, but also in the whole Central Europe. The second nationwide memory was the decease of our best singer of all times, Karel Gott. His friend, Miloš Skalka, tells us stories which he really experienced with him and which remained unknown to the Czech society.

On the front page, we introduce our charming customer, actress Linda Rybová, who loves travelling in dining cars, which certainly pleases us.

An interesting place in the Czech Republic is, among others, the town of Děčín, where the deepest sandstone canyon in Europe begins. While you are travelling from Prague to Berlin, you can look at its beauty through the window of the dining car.

At the end of 2019, in which we celebrated the 60th anniversary of the establishment of our company, JLV, a. s., we gave ourselves two nice presents at Masaryk Railway Station – the opening of a new Burger King restaurant and also our largest PONT store in a new design.

Winter is a season of hockey, therefore it is logical that we remember our Czechoslovak hockey legends – Milan Nový and Milan Kužela, who are the inspiration for our young generation.

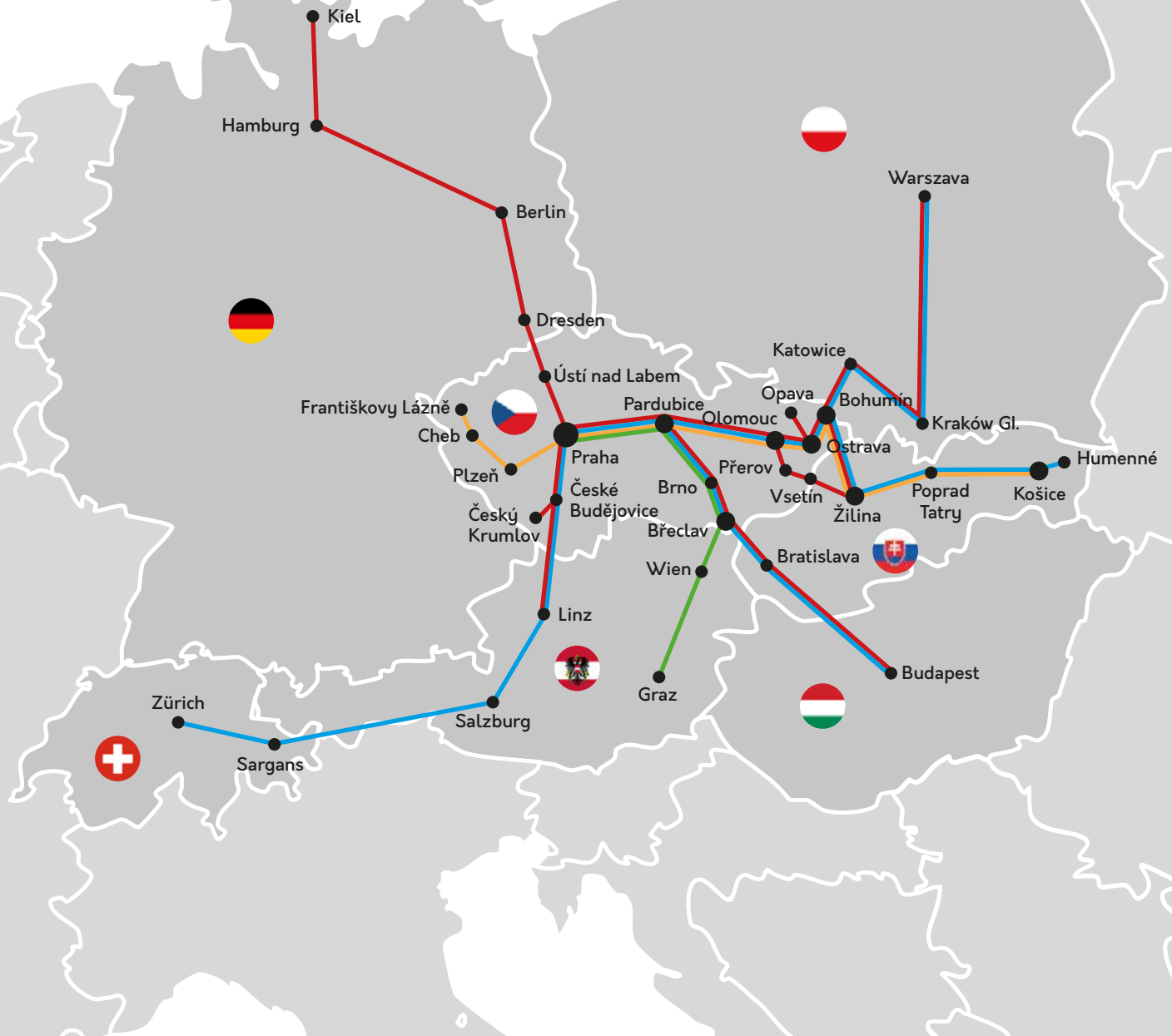
Winter season is destined for good coffee or tea, and particularly when it is freezing and snowing outside the windows. On the train, it makes a particularly romantic atmosphere, so may your journey taste great with us in the new year 2020. ○

**Váš / Best regards,
BOHUMÍR BÁRTA**

Generální ředitel JLV, a. s.
General Manager of JLV



**S NÁMI
CESTA
CHUTNÁ** | **THE WAY
IS TASTIER
WITH US**



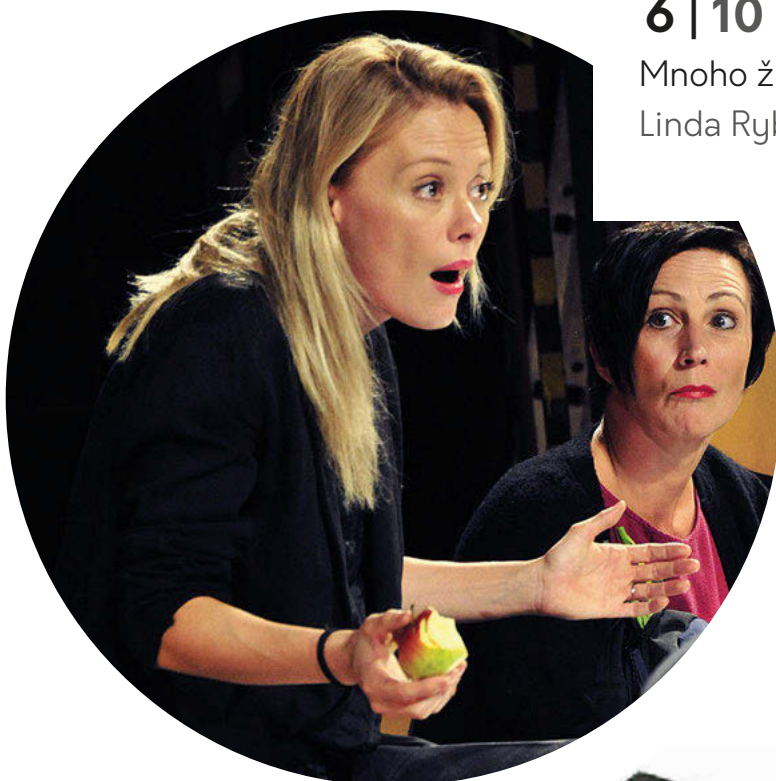
PRAVIDELNÉ DESTINACE LŮŽKOVÝCH, LEHÁTKOVÝCH A JÍDELNÍCH VOZŮ JLV REGULAR DESTINATIONS OF JLV SLEEPING, COUCHETTE AND DINING CARS

- jídelní vozy JLV | JLV restaurant cars
- SuperCity (Pendolino)
- railjet
- lehátkové a lůžkové vozy JLV | JLV couchettes and sleeping cars



6 | 10

Mnoho životních rolí Lindy Rybové
Linda Rybová and her many life roles



14 | 16

Děčín, místo nečekaných objevů
Děčín, a place of unexpected discoveries



20 | 24

Díky za všechno,
loučil se Karel Gott
'Thanks for everything,' said
goodbye Karel Gott

30 | 34

Kniha, která zaujme i potěší
jako dárek
Enjoyable reading
and a pleasant gift

54 | 56

Neznámé zákulisí filmu aneb
Kontejnerový rekord
The unknown backstage of the
film or the Container Record

Zákaznický magazín JLV, a. s. | JLV Customer Magazine 4/2019

Vychází v prosinci 2019 | December 2019 Edition – *Volně neprodejně* | *Not for sale*

Vydává
Issued by

JLV, a. s., Chodovská 228/3
141 00 Praha 4-Michle
IČ: 45272298
DIČ: CZ45272298

Generální ředitel
General Director

Bohumír Bárta
Tel.: +420 271 003 213
www.jlv.cz

MK ČR E 17561
ISSN 1802-7857

Vydavatelský servis
Publishing Service

Space 4U, s. r. o.
Na Úseku 1249/4
100 00 Praha 10–Strašnice

www.space4u.cz

Jednatel
Company Director

David Mikula

Šéfredaktor
Editor in Chief

Aleš Pohořal
a.pohorale@space4u.cz

Inzerce
Advertising

Dagmar Trávníčková
d.travnickova@space4u.cz
+420 606 631 091

Grafická úprava – koncept
Graphic Design – concept

Filip Prokeš

Redakční rada
Editorial Board

Karolína Slezáková,
Martin Janura,
Petr Pospíšil,
Václav Rubeš,
Jan Valeš

Překlad/Translation

Elena Caraus

DTP

Růžolíčí chrochtík, spol. s r. o.
Komenského 1100
252 30 Řevnice

Fotografie na titulní straně
Cover photo

Lenka Hatašová

*Vydavatel neručí za obsah
PR článků a inzerátů
The publisher does not
guarantee the contents of PR
articles and advertisements*



MNOHO ŽIVOTNÍCH ROLÍ LINDY RYBOVÉ

text: Aleš Pohořal, **foto:** Lenka Hatašová, archiv Divadlo Verze

Herečka, která má ve svém životě mnoho rolí, a nejen těch divadelních, televizních a filmových. Je spoluzakladatelkou Divadla Verze, předsedkyní správní rady Nadačního fondu Kolečko, matkou tří dětí. To vše je jedna a táž osoba – Linda Rybová. Do rozhovoru s charizmatickou osobností přispěl i její manžel, herec David Prachař.



Od rolí princezen v úspěšných pohádkách jste prošla mnoha rolemi v divadle, televizi i filmu. Zásadní rozhodnutí přišlo ovšem před šesti lety, kdy jste spolu se svým manželem Davidem Prachařem a dalšími kolegy založili Divadlo Verze. V dnešní době není snadné takové divadlo udržet. Co vás přimělo k tomuto riskantnímu kroku?

Chtěli jsme dokázat, že i soukromé divadlo může uvádět dobré texty, zajímavá a aktuální společenská témata, že není nutné hrát jen prvoplánové vtipné vztahové komedie, a přesto diváci přijdou. Chtěli jsme hrát s kamarády a skvělými herci, se kterými si rozumíme a kteří mají podobný divadelní vkus. A tak jsme založili Divadlo Verze.

Po těch šesti letech už je jistě možné hodnocení. Jak jste tedy spokojeni?

Spokojeni jsme velmi a dokázali jsme, že Verze je životaschopná a úspěšná. V Praze hrajeme v Divadle Mana a jezdíme často na zájezdy. Tam většina zájezdových divadel hraje „lehké“ komedie, které jsou populární, my jsme ale chtěli jít jinou cestou.

To ovšem muselo být obtížné...

Na začátku, když nás pořadatelé ještě neznali, to určitě bylo obtížné, nebylo lehké vybudovat si jméno, ale povedlo se. Svědčí o tom plné sály, máme v drtivé většině vyprodáno a také to, že pořadatelé nám už důvěřují do té míry, že nechtějí hru, kterou budeme uvádět, předem vidět. A to je důvěra, která nás posunuje i do budoucna. Máme za sebou osm her, teď plánujeme devátou a jsme opravdu spokojeni.

Takže logicky přichází otázka – co chystáte?

Bude to ze sportovního prostředí a tady bych to raději nechala na manželovi.

David Prachař: „*Na repertoáru už máme hru Sudi, a tak budeme pokračovat Trenérem. Je to poněkud zvláštní představení a i jakási pocta lidem, kteří se starají o fotbalisty v raném věku a moc slávy si neužívají. Sám s tím mám zkušenosti, náš syn František hraje za Vyšehrad. A když už mám slovo, tak bych přece jen rád nezapomněl na naši rodinnou srdeční záležitost – Slavii... Těší nás, že se jí hodně daří.*“

V předchozí otázce už jsme se vlastně dotkli tématu dětí a rodiny. Máte na děti čas, když jste tolik vytíženi? A zasahuje téma divadla i do vašich diskusí mimo jeviště?

Velmi málo, spíše po produkční stránce, kde kdo hraje, abychom skloubili plány. Taky třeba, jestli někdo z nás viděl něco zajímavého. Ale hlavním tématem jsou samozřejmě děti; když máte tři, dvě dcery a syna v různém věku, asi si dovedete představit, že na jiné téma moc času nezbyvá. A pokud jde o ten čas, jim se snažíme věnovat co nejvíce a trochu hektické období v divadelní sezoně se jim snažíme nahrazovat o prázdninách, kdy jezdíme společně at

už na chalupu, či kamkoli do světa. A navíc nevynecháváme ani „rodinné hory“ v zimě.

Vy se nevěnujete jen vlastním dětem, ale jste i předsedkyní správní rady Nadace Kolečko. Co vše pro děti děláte?

Mohla bych popisovat široce činnost nadačního fondu, ale krátce řečeno: Kolečko od roku 2004

Ve hře Tři verze života se svým manželem Davidem Prachařem

Linda Rybová with her husband David Prachař in the play *Three Versions of Life*.



LINDA RYBOVÁ

herečka, zakladatelka Divadla Verze v roce 2014 (spolu s Janou Janěkovou, Davidem Prachařem, Igorem Chmelou a Thomasem Zielinským).

Studia:

Vystudovala balet a herectví na Pražské konzervatoři.

Rodina:

S manželem – hercem Davidem Prachařem – má tři děti: Rozálii, Josefínu a Františka.

Výběr z filmových rolí:

Čarodějky z předměstí, Kytice, Tmavomodrý svět, Šakalí léta, Kráska a Netvor, El Paso, Jak básníci čekají na zázrak atd.

Výběr z televizních rolí:

Seriály: Ulice, Ohnivý kuře, Letiště, Cesty domů, pohádky Žabí princ, Anička s lískovými oříšky, Zlatá princezna a mnoho dalších.

Nominace:

Byla nominována na ocenění Český lev ve vedlejší roli ve filmu Tmavomodrý svět.



podporuje finančně a materiálně Centra dětské traumatologie a realizuje programy prevence úrazů dětí zejména v silničním provozu. Pokud jde o mou úlohu, já se především snažím pro Kolečko pořádat benefiční akce, mluvit s médii atd. Právě svého manžela i své kolegy „nutím“, ale oni to dělají rádi, abychom pořádali benefiční představení, což se daří a mám z toho hezký pocit a mnoha dětem tím pomůžeme. Je to činnost, která mne naplňuje. Největším projektem pro Kolečko byla rekonstrukce dětské traumatologie v Krči, která stála přes milion korun, ale potřebujeme ještě tohle zařízení dovybavit nějakými věcmi, a tak pořádáme v prosinci další benefiční večer. Můj manžel s Igorem Chmelou budou hrát Mesiáše a ten program bude ještě ozvláštněn písničkami, které zaranžoval náš kolega Roman Zach a budou je zpívat Berenika Kohoutová a Mariana Prachařová. Součástí večera bude i koncert skupiny Dafne, ve které Igor Chmela zpívá a hraje na kytaru. Bude to opravdu hezký večer.



I když náš časopis bude putovat jídelními vozy až do února, přece jen nemůžeme vynechat téma Vánoce. Jak je trávíte a máte při vašem a manželově vytížení na ně dostatek času?

Bývaly takové roky, že jsme hráli i o svátcích velmi intenzivně, ale teď už se snažíme, aby byly vánoční dny co nejvolnější. Svátky prožíváme rodinně, sejde se nás mnohdy až patnáct.

S tak velkou rodinou je spojeno i vaření. Jakou kuchyni máte nejraději?

Vařím hodně a kuchyni máme kombinovanou. Ráda mám italská jídla a ráda experimentuji, ale v žádném případě se nevyhýbám české klasice.

Ochutnala jste už pokrmy servírované ve vlaku?

Ochutnala je slabé slovo, jakmile vstoupím do vlaku, tak se po chvíli vrhnu do jídelního vozu a ochutnávám; kromě hlavních jídel mám ráda „hemenex“, ten si dávám často, ale oceňuji, že jsou tam i zajímavá jídla ze zdravé výživy, prostě velmi pestrá nabídka. A David Prachař dodává: „Dnes se opravdu dálnice na Ostravu a Brno projet moc nedají, a tak využíváme hodně vlak. Využívali bychom ho jistě ještě víc, kdyby však pro nás herce jezdily i vlaky po představení, tedy po 22. hodině, častěji. Chápu ale, že by to bylo výhodné pro nás, ale pro České dráhy už méně.“

Dojedete vlakem také s představením k našim sousedům?

Ano, jezdíme hrát do Vídně, byli jsme tam dvakrát či třikrát, a určitě se tam znovu vypravíme. A doplnila bych ještě dámskou jízdu do Berlína, kde s kolegyněmi navštěvujeme divadelní představení. Muži jsou z toho zájezdu vyloučeni. Pravda, dřív jsme navštěvovaly i bary, ale teď už je to trochu slabší. V lednu se chystáme do divadla v Hamburku – uvidíme, jaký typ dopravy zvolíme.

Režii her ve vašem divadle mívá často světoběžník Thomas Zielinski, který vyrůstal v Berouně, pak byl v Aténách, Chicagu a dospěl ve Frankfurtu a vyučuje i na umělecké škole v Ludwigsburgu...

Thomas je bilingvní, takže nemá problém ani s češtinou, ani s němčinou, jen se někdy zasmějeme, když originálním způsobem interpretuje nějaká jména. Moc se to popsat nedá, ale často se musíme ptát, koho tím myslel.

Předchozí otázkou jsme se obloučkem vrátili k divadlu. Jakou další inscenaci chystáte?

O tom by spíše měl promluvit David, ten ji bude režirovat. David Prachař říká: „Chystáme inscenaci *Pravý západ* a její premiéra by se měla hrát zhruba za rok. Je to hra pro čtyři herce a tuto původně americkou hru transformujeme do kontextu Evropy. Doufám, že se nám to vše vydaří.“ ◉

VÁNOČNÍ
DÁRKY LETOS
ROZVÁŽÍME MY
PF 2020



krupička ohňostroje

Ohňostroje

- Konfety
- Prskavky
- Fontány
- Dýmavnice
- Ohňostroje

Karneval

- Kostýmy
- Masky
- Paruky
- Doplnky
- Žertíky



www.pyrotechnika.cz

www.svetkarnevalu.cz



Linda Rybová s Kristýnou Frejovou ve hře Úča musí pryč
Linda Rybová with Kristýna Frejová in the play *The Teacher Must Go Away!*

LINDA RYBOVÁ AND HER MANY LIFE ROLES

text: Aleš Pohořal, **photos:** Archive of the Version Theatre

An actress who has played lots of roles in her life, and not just in the theatre, on television and in films. She is a co-founder of Divadlo Verze (the Version Theatre), the Chairwoman of the Management Board of the Small Wheel Endowment Fund, and a mother of three children. All these roles are played by one and the same person – Linda Rybová. Her husband, actor David Prachař, also contributed to our interview with his charismatic personality.

you have gone through many roles in the theatre, on television and in films. However, a fundamental decision came six years ago, when you, together with your husband David Prachař and other colleagues, founded the Version Theatre. It is not easy to maintain such a theatre

these days. What made you take that rather a risky step?

We wanted to prove that even a private theatre can present good texts, interesting and current social themes, to show that it is not necessary to play only superficial funny relationship comedies, that



the viewers will still come. We wanted to play with friends and great actors whom we understand and who understand us, and who have similar theatrical tastes. So, we founded the Version Theatre.

After six years, it is certainly possible to do an evaluation. How much are you satisfied?

We are very satisfied and have proved that the Version Theatre is viable and successful. In Prague, we play at the Mana Theatre and we often go on tours. There, most touring theatres play 'light' comedies which are popular, but we wanted to go a different way.

That must have been difficult...

In the beginning, when the organizers did not know us yet, it certainly was difficult, it was not easy to build a name, but it worked out. The evidence is that we always have full house, that the vast majority of our performances are sold out and, also, that the organizers already trust us to the extent that they do not want to see in advance the play that we are going to present. And that is the trust that moves us into the future. We have already performed eight plays, now we are planning the ninth one and we are really satisfied.

So, logically, the question comes - what are you going to play?

It is going to be something about sports environment and I would rather leave it to my husband. We already have *The Referee* on the repertoire, so we will continue with *The Coach*. It is a somewhat strange performance and a kind of homage to people who care for footballers at their early age and do not enjoy much fame. I have some experience with it myself as our son František plays for Vyšehrad football club. And now that I have the floor, I should not forget our family's heart matter – Slavia football club ... We are so pleased that they have been doing really well.

In the previous answer, you actually touched on the subject of children and family. Being so busy, do you have time for your children? Does the theme of the theatre affect your off-stage discussions?

Very little, in fact, we rather talk about production matters like who plays where, just to combine our plans. Or, for example, we talk together when one of us has seen something interesting. But, of course, the main theme is children; if you have three kids, two daughters and a son of different ages, you can probably imagine that there is not much time left for other topics. And as far as the time is concerned, we try to devote it to our children as much as possible. We do our best to compensate them for those rather hectic periods in the theatre season when later, in

the holidays, we go together to the cottage or somewhere in the world. In addition, we never skip the family skiing holidays in the mountains in winter.

You are not only devoted to your own children, but you are also the Chairwoman of the Management Board of the Small Wheel Endowment Fund. What do you do for children?

I could describe the activities of the endowment fund broadly, but to put it briefly: since 2004, the Small Wheel has been providing financial and material support to the Children Traumatology Centre and implementing programs to prevent children injuries,

S Igorem Chmelou (vlevo), Janou Janěkovou, a Davidem Prachařem
Linda Rybová with Igor Chmela (on the left), Jana Janěková and David Prachař



LINDA RYBOVÁ

actress and a co-founder of the Version Theatre in 2014 (together with Jana Janěková, David Prachař, Igor Chmela and Thomas Zielinski)

Education:

She studied ballet and acting at the Prague Conservatory

Family:

She and her husband, actor David Prachař, have three children: Rozália, Josefína and František

Selection of film roles:

The Witches of the Suburbs, The Bouquet, The Dark Blue World, The Jackal Summers, The Beauty and the Monster, El Paso, How Poets Wait for a Miracle, etc.

TV roles:

TV series: *The Street, The Fire Chicken, The Airport, The Journey Home*

Fairy tales: *Frog the Prince, Anichka with Hazelnuts, Golden Princess* and many other.

Nomination:

She was nominated for the Czech Lion Award for a supporting role in *The Dark Blue World*.



especially those children get in road accidents. As far as my role is concerned, I mainly try to organize benefit events for the Small Wheel, talk to the media, etc. It is my husband and my colleagues who I 'force' to give benefit performances, which works out, but, you know, they just like doing it. I have a nice feeling and help many children this way. For me, it is a really rewarding activity. The biggest project for the Small Wheel was the reconstruction of Children Traumatology Department in Krč Hospital, which cost over a million crowns, but we still need to equip this facility with some things, so we are organizing another benefit evening in December. My husband and Igor Chmel will play Messiah and the program will be enhanced by songs arranged by our colleague Roman Zach and sung by Berenika Kohoutová and Mariana Prachařová. The evening will also include a concert by Dafne music band, in which Igor Chmela sings and plays a guitar. It will be a really nice evening.

Although our magazine will be read by passengers in the dining cars until February, we cannot leave out the theme of Christmas. How do you spend Christmas time? Taking into account your and your husband's workload, do you have enough time for your children?

We used to play very intensively on holidays, but now we are trying to make our Christmas as relaxed as possible. We spend the holidays having family gatherings and, often, there are up to fifteen of us around the table.

Cooking is also associated with such a large family. Which cuisine do you prefer?

I cook a lot and we have combined meals. I like Italian food and I like to experiment, but by no means do I avoid Czech classics.

Ukázka ze hry Poručík z Inishmore
A scene from the play *The Lieutenant of Inishmore*



Have you also tasted the dishes served on the train?

'Taste' is a weak word for that. As soon as I board the train, I plunge into the dining car and taste food there. Besides the main dishes, I like 'hemenex', which I have quite often. I also appreciate that there are also interesting healthy nutrition dishes, it is just

WE HAVE ALREADY PERFORMED EIGHT PLAYS, WE ARE REALLY SATISFIED.

a very varied offer. And David Prachař adds: 'Today it is not really possible to drive on the motorways from Prague to Ostrava or Brno because of the heavy traffic, so we go by train a lot. We would certainly travel by train even more if, however, the trains ran more often for us, the actors, after the performances, i.e. after 10 p.m. But I understand that it would be much more advantageous for us, but less so for the Czech Railways.'

Do you also take a train when you tour in the neighbouring countries?

Yes, we go to play in Vienna, we have been there two or three times, and we will definitely go there again. And I can also add the 'ladies' ride' to Berlin, where me and my colleagues – actresses go to see theatre performances. Men are excluded from the trip. Honestly speaking, we used to visit bars as well, but now it is getting a bit weaker. In January we are going to the theatre in Hamburg – we will see what kind of transport we will choose.

Thomas Zielinski, the globetrotter who grew up in the town of Beroun, then lived in Athens, Chicago and turned adult in Frankfurt, who also teaches at the Art School in Ludwigsburg, often directs plays in your theatre...

Thomas is Czech-German bilingual, so neither language causes him any problems, but sometimes we laugh when he pronounces some of the names in his original way. It is hard to describe, but we often have to ask him who exactly he meant.

With the previous question we turned back to the theatre. What is the next production that you are planning?

David should talk about it, he will be directing it, so let's turn to him. We are preparing the production *The True West*, whose premiere should be played in about a year. It is a play for four actors and we are transforming this originally American play into the context of Europe. I hope we will succeed. ○

R. JELÍNEK

TY PRAVÉ OVOCNÉ DESTILÁTY
UŽ OD ROKU
1894





DĚČÍN, MÍSTO NEČEKANÝCH OBJEVŮ

text: redakce, foto: Petr Špánek

Panenská příroda, velkolepé skalní masivy, meandrující říčky i doteky historie, to vše naleznete při svých toulkách po okolí.

Město rozkládající se na rozhraní Českého Švýcarska a Českého středohoří zaujme svou krásnou přírodou, historickými památkami i širokou nabídkou sportovních aktivit. Při návštěvě nejnižší položeného místa republiky vás překvapí množství zeleně, romantických zákoutí a překrásných vyhlídek. Řeka Labe dodává jedinečný ráz celému městu i okolní krajině a silně ovlivňuje život místních obyvatel.

Patříte-li k lidem, kteří se rádi toulají po kraji a objevují stopy historie, Děčín a jeho okolí jsou to pravé místo pro vás. Na každém kroku na vás dýchají časy minulé, ať už v podobě zámků, hradů a zřícenin, anebo jen malých, drobných pomníčků oživujících duši krajiny. Drobná poselství či velké stavby vyvolávají vzpomínky na minulost. Zastavte se v podzámčí u nejstarší řetězové lávky anebo na kamenném Staroměstském mostě se sochami slavného Michala Jana Josefa Brokoffa. Připomínkou starých časů, kdy Labe bylo plné lodí a Děčín byl významným říčním přístavem, je hladový kámen, jenž připomíná těžký život loďářů a jejich rodin v období sucha. Kámen patří k nejstarším hydrologickým památkám ve střední Evropě. Největší dominantou je potom Děčínský zámek. Jeho pohnutá historie sahá až do 11. století.

Ráz krajiny a začátek nehlubšího pískovcového kaňonu Evropy utvářejí život ve městě. Mohutné stěny lákají horolezce z celého světa. Dokonce

přímo u řeky, v centru města, se tyčí Pastýřská stěna s vyhlídkovou restaurací. Jejího vrcholu lze dosáhnout třeba zdoláním jedné ze šestnácti via-ferratových cest. Krásu labského kaňonu můžete ale zcela bezpečně a pohodlně pozorovat také z hladiny řeky Labe na palubě výletní lodi, z Labské stezky anebo z velkého množství vyhlídkových míst. Růžový hřeben, stolová hora Kvádrberk, Belvedér anebo Labská stráž jsou místa, ze kterých se před vámi otevrou





dechberoucí pohledy do hloubky kaňonu. Impozantní skály tyčící se vzhůru jsou výzvou nejen pro milovníky adrenalinu.

Chvilé odpočinku si pak užijete v množství restaurací a kaváren. Večerní procházka po labském nábřeží nabízí nejen výhledy na dominantu města –

Obdivovat můžete mohutnost největší stolové hory anebo vyrazit na čedičovou zříceninu Vrabinec, kde vás okouzlí kopečky Českého středohoří. Jindy si můžete užít lesy Lužických hor s množstvím různorodých rozhleden. Na dosah ruky tak máte rozmanitou přírodu, kterou jinde nenajdete. ●



zámek – Tyršův most a městskou knihovnu, ale také posezení v několika stylových restauracích. Aktivní odpočinek najdete v Aquaparku s bazény s termální vodou, vhodnými pro vodní pólo i pro potápěče. Aquapark však nejsou jen bazény, užít si můžete wellness služby anebo venkovní hřiště.

Až budete mít pocit, že v Děčíně vás již nic nepřekvapí, vydejte se dál za hranice města, objevujte přírodní krásu a vychutnávejte okamžiky, které se vám vryjí do paměti. Z centra města vedou cesty nejen do národního parku České Švýcarsko, ale i do krajiny Českého středohoří a Krušných hor. Přímo pod zámkem se sbíhají tři cyklostezky, po kterých můžete vyrazit za dobrodružstvím. Po Krušnohorské magistrále dojedete na největší stolovou horu v Čechách Děčínský Sněžník, Labská stezka vás provede pískovcovým kaňonem a odvede vás do národního parku a cyklostezka Ploučnice vám poskytne příjemnou cestu meandrující říčky Ploučnice. Využijte tuto jedinečnost a naplánujte si výlet vždy jiným směrem. Každý den se tak ocitnete v úplně jiné krajině.

CESTA S KUŘECÍM ZÁVITKEM

Přes Děčín jezdí spoje, jejichž součástí je jídelní vůz s nabídkou ČD restaurantu se servisem JLV. Pokud máte rádi českou klasiku, určitě vám zachutná svíčková i řízek. Ale co si dát něco neobvyklého, co jste ještě zřejmě nikdy nejedli? Z nové nabídky vás může zaujmout třeba kuřecí závitok s kaštanovou nádivkou, bramboráčky a ragú z lesních hub. Tohle jídlo připravovala Tereza Braunerová. Je to talentovaná mladá kuchařka, která nadevše miluje vaření a dobré jídlo. Ve své kuchařské praxi spolupracuje se známými šéfkuchaři a má za sebou první úspěchy na poli domácích i mezinárodních soutěží. Například se zúčastnila soutěže Český kapr 2017, kde změřila síly se seniory, anebo mezinárodní Global Chef's Challenge, kde v semifinále zastupovala Českou republiku. Připomínáme, že na českém území platí happy hours, takže si nesáhnete ani hluboko do kapsy. Kompletní nabídku najdete na www.jlv.cz. Dobrou chuť.



DĚČÍN, A PLACE OF UNEXPECTED DISCOVERIES

text: editors, photos: Petr Špánek

Unspoiled nature, spectacular rock massifs, meandering rivers and touches of history. You will find all these while wandering in the town surroundings.

The town, which is situated on the border of the Bohemian Switzerland and the Bohemian Central Highlands, captures your attention with the beautiful scenery, historical monuments and a wide range of sports activities. While visiting the lowest point of our country, you will be surprised by the abundance of greenery, romantic boltholes and wonderful outlooks. The Elbe River adds a unique character to the whole town and the surrounding countryside and has a strong influence on the lives of the local people.

If you are one of those who like to wander around the region and discover traces of history, Děčín and its surroundings are the right place for you. At every turn you feel breathing of the past, whether in the form of chateaus, castles and ruins, or just small, tiny memorials reviving the soul of the landscape. Both small pieces

of legacy and large buildings evoke memories of the past. Make a stop near the castle by the oldest chain footbridge or on the stone Old Town Bridge with





the statues made by the famous sculptor Michael John Josef Brokoff. You can see a reminder of the old days, when the Elbe River was full of boats and the town of Děčín was an important river port. It is the 'Hungry Stone', which reminds of the difficult life of boatbuilders and their families in the dry season. The stone is one of the oldest hydrological monuments in Central Europe. And the biggest landmark is Děčín Chateau, whose turbulent history dates back to the 11th century.

The character of the landscape and the beginning of Europe's deepest sandstone canyon shape the town's life. The huge rocky walls attract climbers from all over the world. Amazingly, right in the town centre, the Shepherd's Wall with a lookout restaurant rises directly from the river. Its peak can be reached, for example, by conquering one of the sixteen via ferratas ('iron paths'). However, you can also observe the beauty of the Elbe Canyon safely and comfortably from the surface of the Elbe River on board of a cruise boat, from the Elbe Trail or from numerous lookout points. The Pink Ridge, Table Mount Kvádrberk, the Belveder and the Elbe Guard are the places from which breath-taking views of the canyon open for you. Impressive rocks towering upwards are a challenge not only for adrenaline lovers.

Here you can enjoy moments of rest in many restaurants and cafes. An evening stroll along the Elbe waterfront offers not only views of the town's landmark - the castle, of Tyršův Bridge and of the town library, but also seating areas in several stylish restaurants. The Aquapark with thermal water pools, which is suitable for water polo and divers, will offer you active relaxation. Though, the Aquapark is not only pools; you can enjoy its wellness services and the outdoor playground as well.

When you finally get a feeling that there is nothing else that can surprise you in Děčín, go further outside the town, discover the natural beauty and enjoy moments that will engrave in your memory. There are roads leading from the town centre not only to the Bohemian Switzerland National Park, but also to the landscape of the Bohemian Central Highlands and the Krušné Mountains. Three cycling paths converge right beneath the castle and you can choose any of them to set out for adventure: you will reach Děčínský Sněžník, the largest table mountain in the Czech Republic; the Elbe Trail will lead you through the sandstone canyon and take you to the National Park; and the Ploučnice Cycle Path will take you on a pleasant journey along the meandering Ploučnice River. Take advantage of this uniqueness and every time choose a different direction when planning your trip. Every day you will find yourself in a completely different landscape. You can admire

the massiveness of the largest table mountain or head for the basalt ruins of Vrabinec, where you will be enchanted by the hills of the Bohemian Central Highlands. At other times, you can enjoy the forests of the Lusatian Mountains with numerous diverse lookout towers. Thus, at your fingertips, you have diverse nature that cannot be found anywhere else. ●



A JOURNEY WITH A CHICKEN ROLL

There are train services that go via Děčín, which all include dining cars with Czech Railways (ČD) restaurants offering JLV service. If you like Czech classics, you will surely enjoy the sirloin and the schnitzel. But what about something unusual that you have never eaten before? Chicken rolls with chestnut stuffing, potato pancakes and forest mushroom ragout will certainly capture your attention. These dishes were prepared by Tereza Braunerová, a talented young cook who loves cooking and good food. In her culinary practice, she cooperates with some well-known chefs and has achieved her first successes both in domestic and in international competitions. For example, she participated in the Czech Carp 2017 competition, where she tried strength against the seniors, and in the International Global Chef's Challenge, where she represented the Czech Republic in the semi-finals. May we remind you that there are happy hours in the territory of the Czech Republic, so you will not have to dig deep into your pockets. The complete menu can be found at www.jlv.cz. Enjoy your meal!



KALENDÁŘ ČD 2020 PROFESE V JINÉM SVĚTLE

text: redakce, **foto:** České dráhy

Již potřetí je nástěnný kalendář Českých drah pojat netradičně.



Po přehlídce obrazů ke 100. výročí republiky a státní železnice, zobrazující dějinné události v historii naší země na drážním pozadí, a kalendáři pro rok 2019, jenž s nadsázkou spojuje svět dětí a nelehkého, technicistního prostředí železničních řemesel, přichází kalendář, na němž se podíleli reální zaměstnanci dvanácti nezastupitelných rolí světa dráhy.

Motivem pro námět kalendáře s názvem Hrdinové všedního dne byla skutečnost, že železničářské profese se ve společnosti netěší takovému ohodnocení, jaké si ve skutečnosti zaslouží. Autoři pracovali se základní myšlenkou, že není důležitých a nedůležitých profesí, ale pouze lidí, kteří svou práci vykonávají s láskou, a těch ostatních. Celý koncept kalendáře proto stojí na přirovnání klíčových profesí Českých drah ke společensky adorovanějším zaměstnáním. Všechny fotografie vznikly v průběhu srpna 2019 se skutečnými zaměstnanci. ●

CZECH RAILWAYS 2020 CALENDAR RAILWAY OCCUPATIONS IN A DIFFERENT LIGHT

text: editors, **photos:** Czech Railways

This is the third time the Czech Railways wall calendar has had an unconventional concept.

After the display of pictures devoted to the 100th anniversary of the Czechoslovak Republic and the State Railways, which showed the important events in the history of our country with the railways in the background, and then the calendar for the year 2019, which, with slight exaggeration, connects the world of children with the difficult, technicist environment of the railway jobs, a calendar with images of some real employees representing twelve irreplaceable roles in the railway world is coming.

The motive for the theme of the calendar with the title *Heroes of Everyday Life* was the fact that in our society the railway occupations do not enjoy as much appreciation as they really deserve. The authors worked with the basic idea that there are no important or unimportant occupations, but only



the people who do their work with love and the others. Therefore, the whole concept of the calendar is based on a comparison of the key occupations of the Czech Railways with some other, more socially adored jobs. In the photographs, all of which were taken in August 2019, you can see real employees. ●

USA



Poznávejte Ameriku na úrovni !



Amerika s ESO travel

- *nejširší nabídka luxusních poznávacích zájezdů na trhu*
- *oficiální povolení do všech národních parků*
- *nejlepší čeští profesionální průvodci*
- *individuální přístup k zákazníkovi a dokonalý servis*

POZNÁVACÍ A KOMBINOVANÉ ZÁJEZDY • INDIVIDUÁLNÍ EXPEDICE

ESO travel a.s.

Korunovační 22, 170 00 Praha 7
tel.: 233 377 711
info@esotravel.cz

Praha

Revoluční 13, 110 00 Praha 1
tel.: 222 316 994
revolucni@esotravel.cz

Brno

Josefská 9, 602 00 Brno
tel.: 533 400 045
brno@esotravel.cz

Ostrava

Masarykovo n. 14, 702 00 Ostrava
tel.: 596 121 662
ostrava@esotravel.cz

CESTUJTE S PROFESIONÁLY ZA POZNÁNÍM DO 164 ZEMÍ SVĚTA !



KDYŽ JSEM ZÍSKAL SVÉHO
DVACÁTÉHO SLAVÍKA, MĚL JSEM
POCIT, ŽE BYCH MĚL UVOLNIT
MÍSTO MLADŠÍM.



DÍKY ZA VŠECHNO, LOUČIL SE **KAREL GOTT**

text: Miloš Skalka, **foto:** Michal Málek, archiv Miloše Skalky, Daniela Dušková, archiv vydavatele

Úmrtí pěvecké legendy Karla Gotta zasáhlo jeho příznivce nejen v České republice, ale i na Slovensku, v Německu, v Rakousku, v Polsku a v dalších zemích. Napsalo se toho hodně, ale věříme, že některé z věcí vedle těch známých v následujícím článku budou pro čtenáře neznámé. Vždyť autor Miloš Skalka, hudební publicista a moderátor, byl i Mistrovým kamarádem, mimo jiné se podílel na scénářích koncertů a napsal také i texty k jeho písním.

Chtěl být diskžokejem...

Na přelomu šedesátých a sedmdesátých let mezi Karlem Gottem a mnou začal vznikat poměrně rychle kamarádský vztah, který posléze přerostl ve vztah kamarádsko-pracovní. On byl v té době už velká hvězda evropského formátu, já stále ještě začínající

hudební publicista. A diskžokej, což mu imponovalo nejen proto, že jsme si mohli donekonečna vyprávět o hudebních novinkách, ale také proto, že o dráze diskžokeje také přemýšlel... – až jednoho dne, někdy po třicítce, už nebude zpívat, protože přijdou mladší. Ale k tomu, jak známo, nikdy nedošlo. Hned zkraje



sedmdesátých let mě Karel Gott vzal na soutěžní festival v Aténách, kde soutěžil s písní Karla Svobody a Jiřího Štaidla Hej, hej, baby. Tehdy z toho u nás doma žádný velký hit nebyl, ale s německým textem a pod názvem Einmal um die ganze Welt se vedle Včelky Máji stala tahle skladba v německy mluvících zemích písní doslova kultovní.

Život za to přece stojí...

Letěl jsem s Karlem Gottem na festival v sopotské Lesní opeře, a když viděl, jaké podivně vyhlížející otrískané pidi-letadlo s přistaveným dřevěným žebříkem nás má po mezipřistání ve Varšavě dopravit do Sopot, odmítl do té „skořáčky“ nastoupit a objednal taxíka. S tím, že život za to přece stojí. Když jsem s ním pak letěl do Maďarska a na letišti v Ruzyni hlásili poslední výzvu pro pasažéry letu do Budapešti a my stále ještě seděli v letištním baru, byl úplně v klidu – prohlásil, že času je dost. Teprve, až prý začnou vyvolávat naše jména, bude čas jít. Na ulici v Budapešti kousek od hotelu Hilton ho pak na vyhlídkové terase přepadla skupina uhrančivě černovlasých Kazachstánek s tím, že se s ním nutně musejí vyfotit, protože bez toho se domů vrátit nemohou – rád vyhověl a měl velkou radost z toho, že ho znají i v Kazachstánu.



Miloš Skalka a Karel Gott před natáčením rozhlasového pořadu Zpátky si dám tenhle film (2013) Miloš Skalka a Karel Gott before recording the radio programme I Will Have This Film Back (2013).

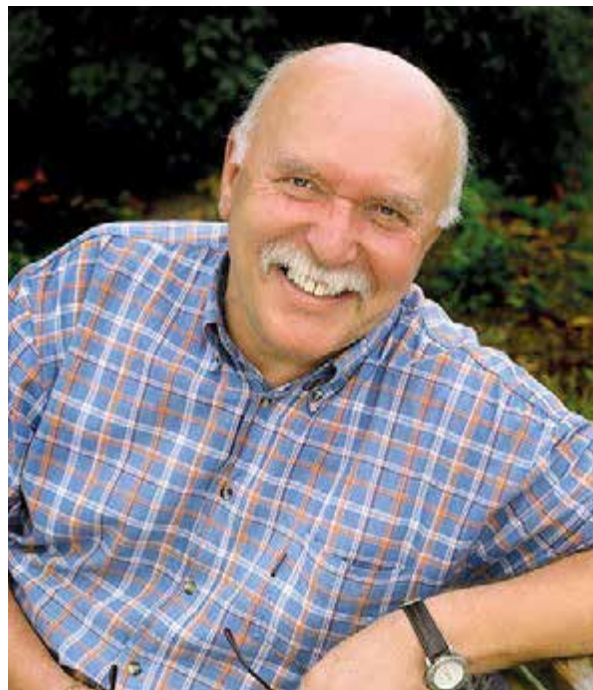
Potlesk vestoje v Carnegie Hall

Rok předtím, než spadla tzv. newyorská dvojčata, jsem byl svědkem jeho triumfu v Carnegie Hall, kde mu vestoje aplaudoval vyprodaný hudební svatozánek včetně Miloše Formana s manželkou Martinou, Jaromíra Jágra anebo hvězdy krasobruslařského nebe Áji Vrzáňové. Koncert tehdy moderovala americká topmodelka moravského původu Pavlína

V MLÁDÍ CHTĚL BÝT VÝPRAVČÍM

Karel Gott poskytl rozhovor tehdejšímu časopisu Grand Expres a později i právě Meridianu. Vybíráme několik řádek z těchto rozhovorů.

„V mládí jsem chtěl být výpravčím, protože jsem jako kluk miloval vláčky. Mám to spojeno s romantikou,“ řekl při své první cestě pendolinem na cestě do Vídně a dodal: „Jsem s jízdou moc spokojený. Díváte se do krajiny a objednáte si něco k pití či k snědku, přečtete si noviny a to všechno v klidu a bez stresu. Co je vám někdy platné nejrychlejší auto, když jste omezeni předpisy, a nehodami na dálnici.“



PhDr. MILOŠ SKALKA (1947)

je hudební publicista, diskžokej, rozhlasový moderátor a textař, který vystudoval Fakultu žurnalistiky Univerzity Karlovy, na které koncem sedmdesátých let obhájil disertační práci a získal doktorský titul. Jako hudební publicista působí od poloviny šedesátých let, první diskotéku odehrál v roce 1969. V Českém rozhlase uvádí v současné době na stanici Dvojka hudební pořad Srdcovky a rozhlasovou diskotéku Noční proud. Pro Karla Gotta psal průvodní texty ke koncertům a veřejným vystoupením, z jeho písňových textů pro Karla Gotta uvedme alespoň tituly Pretty woman, Láska je nádhera, S tebou vždycky přijde máj a Dábel tisíc tváří má. Spolu s někdejší tajemníkem zpěváka Dr. Janem Adamem čtyři a půl roku připravoval rozhlasový pořad Zpátky si dám tenhle film – původně krátkodobý, roční projekt měl nakonec 232 hodinových dílů a pořad Karel Gott sám uváděl.



Mysleli jsme, že tu bude navěky
Zpráva o úmrtí Karla Gotta je zatím stále ještě příliš čerstvá, i když se jeho odchod na věčnost dal čekat. Mnozí z nás si mysleli (a to včetně mne), že je Karel Gott nesmrtelný. Že tady byl, je a navěky bude. Ale běh času je neúprosný a některé nemoci se přežít nedají. Což si Karel Gott uvědomoval, a proto se rozhodl ukončit léčbu, která by jeho trápení jenom prodlužovala. Ale do posledních chvil života dostal své pověsti výsostného profesionála.

Dojemné loučení

S přáteli, kamarády a souputníky se rozloučil v pátek 21. června na neuvěřitelně dojemném večírku v pražském Divadle Na Jezerce. I když narozeniny měl kalendářově až 14. července, uspořádal jejich oslavu s předstihem, protože se jeho zdravotní stav rapidně zhoršoval a chtěl ještě stačit říct všem jednoduše: „Díky za všechno!“

Požízková, která se pak zúčastnila také recepcí na newyorském konzulátu České republiky, kterou uspořádal konzul České republiky Petr Gandalovič. S Karlem Gottem si krásná Pavlína měla o čem povídat, vždyť v té době byl jejím manželem Ric Ocasek (čti oukejsek), nedávno zesnulý frontman americké skupiny The Cars. Samozřejmě, jak z jeho jména patrně, měl české rodinné kořeny.

Vernisáž v Moskvě

Hned rok poté jsem byl s Karlem Gottem v Moskvě, kde se v tamním Českém centru odehrála vernisáž jeho olejomalb. A protože šlo o vernisáž obrazů zpěváka, bylo vlastně nemožné, aby Karel Gott na otevření výstavy nezaspíval. Nakonec se odehrál jakýsi komorní recitál, na kterém Karla Gotta doprovodil klavírista Rudolf Rokl, došlo i na rusky zpívané nostalgické romance. Pozvaní návštěvníci vernisáže byli doslova u vytržení a skandovaný potlesk nebral konce. Karel Gott samozřejmě přidával, protože předavky měl odjakživa rád, a dá se říct, že s nimi v duchu i počítal...

V posledních měsících jeho života jsem se s ním vídal kdykoli, kdy to jeho zdravotní stav umožnil. Dával jsem totiž dohromady dva CD boxy k osmdesátým narozeninám Karla Gotta. Jednak čtyřcédéčko nazvané 80 vs. 80, tedy kolekci osmdesáti nahrávek k jeho osmdesátinám. A potom opravdu gigantický box patnácti cédéček nazvaný prozaicky Singly, což je kolekce, která mapuje vlastně celý hudební život Karla Gotta, co se jeho kariéry na někdejších singlech týče. Oba komplety mi ještě stačil pochválit, poděkovat za ně a podepsat mi je...

**POSLUCHAČI – A TO SI OVĚŘUJI
NA KONCERTECH – V ZÁSADĚ ANI
NOVÉ PÍSNĚ PŘÍLIŠ POSLOUCHAT
NECHTĚJÍ. MAJÍ RÁDI SVÉ JISTOTY.**

Kniha a splnění snu

Navzdory zdravotním patáliím dokončil knihu o svém životě, která vyjde příští rok. S dcerou Charlottou nazpíval rozlučkový duet s tímto světem a se svými nejbližšími, píseň Srdce nehasnou. A 19. června nazpíval svou vůbec poslední píseň, novou verzi skladby Karla Svobody a Zdeňka Borovce Jdi za štěstím. Rozhlas mu tím splnil velký sen – zazpívat si se Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu. A natáčelo se v dnes již legendárním karlínském Studiu A, které pamatuje jeho pěvecké začátky. K tomu vlastnoručně sestavil seznam písní, o kterých si myslel, že by měly znít při pietním rozloučení s veřejností v pražském Paláci Žofín. Zněly.

I když maják zhasl, bude vysílat signály

S odchodem Karla Gotta mizí jedna z jistot našeho světa, který se šmahem vytrácí, Karel Gott má ale na rozdíl od většiny z nás jednu obrovskou výhodu – nezanechal na tomto světě žádnou uhlíkovou stopu, ale zůstaly po něm stovky písní, které jsou na rozdíl od něj věčné. A v nich bude i on s námi žít dál. Co s námi, s našimi dětmi a vnoučaty... Prostě „bůh“ s námi bude i tehdy, až my tu nebudeme. Ale ten bezpečný maják v rozbouřeném hudebním moři, i když zhasl, bude své signály vysílat dál. ●

Prague:kids

Don't let your kids get bored in Prague!

Pick up your copy of the brand new map **Prague:kids** and unravel dozens of tips and recommendations for the best parks, gardens, museums, toy stores, pastry shops, playgrounds and much more.

prague.eu/kids

PRA HA
PRA GUE
PRA GA
PRA G

Prague
City Tourism

Prague:emotion



Cestu do Vídně na svůj koncert absolvoval Karel Gott i vlakem. Archivní foto z roku 2007.
Karel Gott on one of his train journeys to Vienna. Photo from archive, 2007.

‘THANKS FOR EVERYTHING,’ SAID GOODBYE **KAREL GOTT**

text: Miloš Skalka, **photos:** Michal Málek, Miloš Skalka's archive, the publisher's archive

The death of the singing legend Karel Gott hit his fans not only in the Czech Republic, but also in Slovakia, Germany, Austria, Poland and other countries. A lot has already been written, but we believe that in the following article readers will find some unknown things besides those well-known. After all, the author Miloš Skalka, a music publicist and presenter, was also a friend of the Master, and among other things he was a co-author of concert scripts and wrote lyrics for his songs.

He wanted to be a DJ...

At the turn of the 1960s and 1970s, a relatively friendly relationship, which later became a friend-work relationship, began to develop between Karel

Gott and me. He was already a big star of European format at that time and I was still a starting music publicist. And I was a DJ, too, which impressed him not only because we could endlessly talk about



music news, but also because he was thinking of taking the path of DJ ... one day, sometime in his late thirties, when he would stop singing, as younger singers would be coming. But, as we all know, it never happened. In the early 1970s Karel Gott took me to a competition festival in Athens, where he competed singing the song Hey, hey, baby by Karel Svoboda and Jiří Štáidl. At that time the song was not a big hit at home, however, with the German lyrics and under the title Einmal um die ganze Welt, alongside the song Maya the Bee, it became literally cult in German-speaking countries.

Life is worth it ...

Once I was flying with Karel Gott to the festival at the Sopot Forest Opera and we had a stopover in Warsaw. When he saw what a strange-looking shattered tiny plane with a wooden ladder was going to transport us from there to Sopot, he refused to board the 'nutshell' and ordered a taxi saying that life was worth it. Another time, we were flying together to Hungary and at Ruzyně airport they announced the last call for passengers flying to Budapest, but we were still sitting in the airport bar and he was absolutely calm – he said that we still had enough time adding: 'Only when they start calling our names, it will be time to go.' A group of bewitching black-

K fanouškům byl Mistr vždy vstřícný. Podepsal se ochotně i na výpravky.

Karel Gott was always responsive to his fans. He was willing to sign even a dispatch baton.



S autorem článku Milošem Skalkou při přípravě pořadu.

Karel Gott with Miloš Skalka preparing a programme.

haired Kazakh ladies surrounded him in the street in Budapest just outside the Hilton Hotel on the lookout terrace, saying they just needed to take a picture with him because they could not go home without one. He agreed with pleasure and was delighted that people knew him even in Kazakhstan.

Stand-up applause at Carnegie Hall

The year before the so-called New York Twin Towers fell down, I witnessed his triumph at Carnegie Hall, a music holy place, which had been sold out and where the audience stood up applauding, including Milos Forman with his wife Martina, Jaromir Jágr and the figure skating star Alena Vrzáňová. The concert was moderated by the American top model

PhDr. MILOŠ SKALKA (1947)

is a music columnist, DJ, radio presenter and lyricist, who graduated from the Faculty of Journalism at Charles University, where he defended his dissertation and gained a Doctor's Degree (*PhDr.*) He has been working as a music publicist since the mid-1960s, having played his first discotheque in 1969. At present, he hosts the music programme *Srdcovky* (*Bleeding Heart Flowers*) and the radio discotheque *Noční proud* (*Night Current*) on the Czech Radio. For Karel Gott he wrote accompanying texts for concerts and public performances. It is worth mentioning that he wrote the lyrics for Karel Gott's songs such as *Pretty Woman*, *Love is Beautiful*, *May Always Comes With You* and *Devil Has A Thousand Faces*. For four and a half years, together with Dr. Jan Adam, the former secretary of the singer, he was preparing a radio programme *I'll Have This Film Back*, which originally was supposed to be a short-term programme, but the one-year project eventually turned into 232 series of one-hour programmes, which Karel Gott presented himself.



of Moravian origin, Pavlína Pořízková, who then also attended a reception at the New York Consulate of the Czech Republic organized by the Czech Consul Petr Gandalovič. Beautiful Pavlína and Karel Gott had a lot to talk about, because at that time she was married to Ric Ocasek, the recently deceased frontman of the American band The Cars. Of course, as his name shows, he had Czech family roots.

Vernissage in Moscow

A year later I was with Karel Gott in Moscow, where the opening of the vernissage of his oil paintings

HE WANTED TO BE A TRAIN DISPATCHER IN HIS YOUTH

Karel Gott gave an interview to the then *Grand Expres* magazine and later also to our magazine – Meridian. We have selected a few lines from those interviews.

'In my youth, I wanted to be a train dispatcher because I loved trains as a boy. There was something romantic about them,' he said on his first journey on the Pendolino train to Vienna and added: 'I'm very happy with the journey. While observing the countryside you order something to drink or eat, read a newspaper, all that in peace and quiet, without stress. Sometimes even the fastest car is good for nothing if you are restricted by regulations or there are accidents on the motorway.'

took place in the Czech Centre, and since it was the opening of the singer's paintings exhibition, it was actually impossible for him not to sing. Eventually, it turned into a sort of chamber recital, where Karel Gott was accompanied by pianist Rudolf Rokl, and some nostalgic romances were sung in Russian. The invited vernissage guests were literally ecstatic and the chanted applauses were endless. Karel Gott, of course, sang multiple encores, because he always liked to encore and, one can say, in his mind he even expected to be asked for additional performance...

In the last months of his life I saw him whenever his state of health allowed it, because I was compiling two CD boxes for Karel Gott's 80th birthday. The first one, a four-CD box called 80 vs. 80, a collection of eighty recordings for his 80th anniversary. And then a truly gigantic box of fifteen CDs called prosaically *Singly (The Singles)*, a collection that traces Karel Gott's entire life in terms of his career and singles. I made the both sets in time and he thanked me for them and signed them for me...

We thought he would be here forever

The news of Karel Gott's death is still too fresh, although we could expect him to pass away. Many of us, including me, thought that Karel Gott was

immortal. That he had been, was and would be here forever. However, we should remember the inexorable passage of time and that some diseases are incurable, which Karel Gott was aware of, and therefore decided to stop treatment that would only prolong his suffering. But until the last moments of his life, he had earned his reputation as an eminent professional.

Touching parting

He said goodbye to his friends and companions on Friday, 21 June, at an incredibly moving party at the *Na Jezerce* Theater in Prague. Even though his birthday was on 14 July, he organized the birthday party in advance, because his health was deteriorating rapidly and he just wanted to say simply: 'Thanks for everything!'

The book and the dream come true

Despite his health problems, he completed a book about his life, which will come out next year. With his daughter Charlotte he sang a farewell duet, saying goodbye to this world and to his loved ones, the song *Hearts Don't Die Out*. And on 19 June, he sang his last song, a new version of the song *Go for Happiness* by Karel Svoboda and Zdeněk Borovec. The radio fulfilled his dream – to sing with the Czech Radio Symphony Orchestra. The performance was filmed in the now legendary Karlín Studio A, which remembers the beginning of his career. On top of that, he himself compiled a list of songs he thought should sound at the commemorative farewell to the public in Prague's Žofín Palace. Those songs did sound there.

THE AUDIENCES – AND I CHECK IT OUT AT CONCERTS – BASICALLY DON'T LISTEN TO NEW SONGS SO MUCH. THEY JUST LIKE OLD ONES, THEIR CERTAINTY.

Even if the lighthouse has gone out, it will keep sending signals

Karel Gott passed away and, thus, one of the certainties of our world, which is totally fading away, disappeared with him. Though, Gott, unlike most of us, has one huge advantage – he left no carbon footprint in this world, but hundreds of his songs made him eternal. Living in them he will live with us. And not just with us – with our children and grandchildren ... It is just like God will be with us even when we pass away. The safe lighthouse in the stormy music sea, even if it has gone out, will continue to send its signals. ●



Vlakem na hory

Sleva
na skipas
20%!

ČD Ski

Skiareály v ČR: Harrachov, Špičák,
Tanvaldský Špičák, Ostružná, Pernink a Lipno

Skiareály na Slovensku: Ružomberok-Malinô Brdo, Štrbské Pleso

Skiareál ve Švýcarsku: Davos Klosters

- » sleva na skipas po předložení jízdenky ČD od 11. 1. do 29. 3. 2020
- » ve švýcarských Alpách a v Tatrách sleva na dvoudenní skipas
- » spojení do 2 hodin do krajských měst v ČR, Pendolinem na Slovensko a přes noc pohodlně lůžkovým vozem do Švýcarska
- » bezplatná přeprava lyží a snowboardů

TIP

ve skiareálu Lipno
se službou ČD Yetti
sleva 30 % na celodenní skipas!

Pojedte s námi.
www.cd.cz/cdski

 **České dráhy**
Národní dopravce



ČD SKI NEJEN U NÁS, ALE I ZA HRANICEMI

text: redakce, foto: archiv ČD

České dráhy již patnáctou lyžařskou sezónu připravují zajímavé slevy pro lyžaře, kteří na hory přijedou vlakem.

Ve spolupráci se šesti partnerskými skiareály v Čechách a na Moravě, se dvěma slovenskými a atraktivním resortem Davos Klosters ve Švýcarsku nabízí slevu 20 % na denní skipasy v Česku a až třídní v zahraničí. Čeští lyžaři mohou využít výhodný noční spoj do Curychu a v lyžařské aréně Davos Klosters opět využít nabídku 20% slevy na skipas ČD Ski v Alpách ve švýcarském kantonu Graubünden, kde je čeká okolo 300 km sjezdovek v okolí Davosu. Každou zimu využije nabídku ČD Ski přes tři tisíce lyžařů. Nabídka slev na skipasy v partnerských skiareálech bude platit od 11. 1. až do 29. 3. 2020.

Princip nabídky ČD Ski je jednoduchý, v českých partnerských skiareálech lyžaři získají po předložení platné jízdenky ČD slevu 20 % na denní skipas, ve slovenském skiareálu ve Velké Fatře na Malinu Brdu a ve švýcarském skiresortu Davos Klosters získají cestující ČD v rámci projektu ČD Ski slevu 20 % na dvoudenní nebo třídní skipas. Na Šumavě skiareál Lipno v rámci bonusového produktu ČD Yetti ve skiareálu Lipno nabízí slevu ve výši 30 % na denní skipas pro ty, kteří přijedou na lyže vlakem. České dráhy připravili s resortem Štrbské Pleso ve Vysokých Tatrách nabídku pro cestující ČD ve formě benefitu v hodnotě 20 % ceny skipasu v půjčovně lyží TatraSki.

Partnerské areály v Čechách a na Slovensku

- **Jizerské hory – Skiareál SKI Bižu Tanvaldský Špičák**, vlakem na trase Liberec–Smržovka–Tanvaldský Špičák;
- **Jeseníky – Skiareál JONAS PARK Ostružná**, vlakem na trase Olomouc–Hanušovice–Ostružná–Jeseník;
- **Krkonoše – Sportovní areál Harrachov**, vlakem na trase Liberec–Jablonec nad Nisou–Tanvald–Harrachov;

- **Šumava – Skiareál Ski&Bike Špičák**, vlakem na trase Plzeň–Klatovy–Špičák–Železná Ruda;
- **Krušné hory – Skiareál Vila Pernink**, vlakem na trase Karlovy Vary–Nejdek–Pernink;

Nabídka ČD Yetti

- **Šumava – Skiareál Lipno**, vlakem na trase Tábor–České Budějovice–Lipno nad Vltavou;

Na Slovensku nabízí v rámci programu ČD Ski slevu na skipas skiareál na Velké Fatře Ski&Bike Ružomberok-Malinô Brdo;

- **Ružomberok – Ski&Bike Ružomberok-Malinô Brdo**, vlakem na trase Praha–Olomouc–Ostrava–Ružomberok;
- **Štrbské Pleso**, vlakem na trase Praha–Olomouc–Ostrava–Štrba / Štrbské Pleso (Resort Štrbské Pleso nabízí benefit v hodnotě 20 % na dvoudenní skipas v rámci spolupráce s půjčovnou lyží Tatra Ski ve Štrbském Plese)

Na lyže do Alp

Přes noc se lze pohodlně dostat lůžkovým spojem Českých drah nejen do slovenských hor, ale i do srdce alpského lyžování, do švýcarského Davosu – přípojný vlak zastaví v Davos Dorfu (horském městečku položeném v nadmořské výšce 1560 metrů), nedaleko lanovky na Parsenn, v 8,50 h. Lyžařské středisko nabízí českým lyžařům, kteří přijedou vlakem ČD, i zvýhodněnou nabídku ubytování na stránce www.davos.ch/zima. Ceny jízdenek v lůžkovém voze Českých drah Praha–Curych cílí na české zákazníky, jedna cesta z Prahy (odjezd v 18.01 h) do švýcarské stanice Sargans (7.23 h), kde je přestup na přípoj do Landquartu a Davosu, stojí v třímiístném lůžkovém kupé okolo 2090 Kč (cena vč. švýcarského přípoje do Davosu. Více na www.cd.cz/eshop).

Tipy na vhodné jízdenky, doporučené spoje a bližší informace o partnerských skiareálech najdete na www.cd.cz/cdski. ○



ČD SKI NOT ONLY HERE, BUT ALSO ABROAD

text: editors, photos: www.davos.ch

It is the fifteenth ski season that Czech Railways (ČD) has prepared interesting discounts for skiers coming to the mountains by train.

In cooperation with six partner ski resorts in Bohemia and Moravia, two Slovak ski resorts and the attractive resort of Davos Klosters in Switzerland, ČD offers a 20% discount on daily ski passes in the Czech Republic and ski passes valid up to three days abroad. Czech skiers can take advantage of convenient night trains to Zurich, and then, in the Davos Klosters Ski Arena, they will again enjoy a 20% discount on the ČD Ski Pass in the Alps in the Swiss canton of Graubünden, where there are about 300 km of downhill runs around Davos. More than three thousand skiers take advantage of ČD Ski special offer every winter. This offer of discounts on ski passes at partner ski resorts will be valid from 11 January until 29 March 2020.

The principle of the ČD Ski offer is simple. At the Czech partner ski resorts skiers get a 20% discount on a daily ski pass after presenting a valid ČD ticket, at the Slovak ski resort in Velká Fatra they get a discount on Malina Brdo and at the Swiss ski resort of Davos Klosters they get a 20% discount on a two-day or a three-day ski passes. In Šumava region, the Lipno Ski Resort offers a 30% discount on the daily ski pass as part of the ČD Yetti bonus product for those who come by train. ČD and the Štrbské Pleso resort in the High Tatras have prepared a special offer for ČD passengers, who get 20% off the ski pass price at the TatraSki rental office.

Partner ski resorts in the Czech Republic and Slovakia

- **The Jizerské Mountains – SKI Bižu Tanvaldský Špičák ski resort**, by train on the route Liberec–Smržovka–Tanvaldský Špičák;
- **The Jeseník Mountains – JONAS PARK Ostružna Ski Resort**, by train on the route Olomouc–Hanusovice–Ostružna–Jeseník;
- **The Krkonoše Mountains – Harrachov Sports Complex**, by train on the route Liberec–Jablonec nad Nisou–Tanvald–Harrachov;
- **Šumava region – Ski & Bike Špičák**, by train on the route Plzeň–Klatovy–Špičák–Železná Ruda;
- **The Krušné Mountains – Vila Pernink Ski Resort**, by train on the route Karlovy Vary–Nejdek–Pernink.



ČD Yetti bonus programme

● **Šumava – Lipno Ski Resort**, by train on the route Tábor–České Budějovice–Lipno nad Vltavou.

In Slovakia, within the ČD Ski programme, it offers a discount on the ski pass in the Great Fatra Ski & Bike Ružomberok-Malinô Brdo.

● **Ružomberok – Ski & Bike Ružomberok-Malinô Brdo**, by train from Prague–Olomouc–Ostrava–Ružomberok

● **Štrbské Pleso**, by train on the route Prague – Olomouc–Ostrava–Štrba/Štrbské Pleso (Štrbské Pleso Resort offers a 20% discount on a 2-day ski pass in cooperation with Tatra Ski rental office at Štrbské Pleso)

Skiing in the Alps

In a Czech Railways sleeping car you can comfortably travel overnight and get not only to the Slovakian mountains, but also to Davos in Switzerland, the heart of alpine skiing. The connecting train stops at Davos Dorf (a mountain town situated 1560 meters above sea level) near Parsenn cable car at 8:50 a.m. The ski resort also offers Czech skiers who come by ČD trains a special price for accommodation at www.davos.ch/zima. The Czech Railways Prague - Zurich sleeper ticket prices are targeted at Czech customers. One-way journey in a three-bed sleeping compartment from Prague (departure at 6:01 p.m.) to Sargans, the Swiss station, (arrival at 7:23 a.m.), where passengers change for the connecting train to Landquart and Davos, costs around 2,090 CZK. You can find out more at www.cd.cz/eshop.

Tips for suitable tickets, recommended connections and more information about partner ski resorts can be found at www.cd.cz/cdski. ○



KNIHA, KTERÁ ZAUJME I POTĚŠÍ JAKO DÁREK



text: Ludvík Losos, foto: Pavel Myška, archiv

Při příležitosti 60. výročí vzniku společnosti JLV se zrodil nápad sepsat historii stravování a ubytovacích služeb ve vlacích. A to nejen u nás doma, ale v celém světě. Vznikla tak unikátní publikace *Gastronomie na kolejích*, která na 272 stranách přináší desítky dobových fotografií, konstrukční popisy jídelních, lůžkových a salonních vozů, ale i dobové recepty, jídelní lístky nebo jízdní doklady ze soukromých sbírek.

HISTORIE I SOUČASNOST

Kniha je tedy rozdělena na dvě hlavní části. Ta historická je z pera Ludvíka Lososa. Jméno tohoto autora, předního železničního historika, je zárukou výjimečnosti publikace, která nemá v evropském prostoru obdoby. Tu současnou zmapoval Michal Handrejch.

Zajímavým doplňkem druhé části knihy je příspěvek pana Rogera Williamse, čestného předsedy International Rail Catering Group (IRCG), který je nepřímým dokladem mezinárodně uznávaných služeb společnosti JLV. Jubileum podniku – v tomto případě 60 let od jeho vzniku – je dobrou příležitostí k ohlédnutí se

zpět nejen do historie podniku samého, ale také i do historického vývoje služeb, které jsou jeho náplní. Jako ochutnávku pro čtenáře přinášíme několik zajímavých ukávek z této knihy.

ZAČÁTKY STRAVOVACÍCH SLUŽEB NA ŽELEZNICI

Stravovací služby cestujícím na železnici byly poskytovány již od jejich nesmělých krůčků, v případě Čech to byla první koněspřežní železnice z Českých Budějovic do Lince a dál do Gmündenu. Zpočátku převzala systém od dostavnickové dopravy, nutné přepřahací stanice poskytovaly zároveň i pohostinské služby. Teprve však rozvoj parních železnic, zejména na americkém kontinentě, které překonávaly velké





vzdálenosti, ukázal nutnost poskytovat takové služby i v jedoucím vlaku. Zpočátku řešily tento problém samy železniční správy tzv. poledními stanicemi. Znamenalo to, že v jízdním řádu příslušného vlaku bylo pamatováno na delší, přibližně půlhodinový, pobyt ve stanici, kde byla nádražní restaurace a kam vlak přibližně v polední době dojel. Pruská železniční správa ve svém předpise z roku 1851 k tomu vyhradila jen dvacet minut, které ovšem musely být striktně dodržovány. Pro nádražní restaurátory to byl závod s časem, jak obsloužit žíznivé a hladové cestující, a tak byly polední vlakové pauzy předmětem nejen četných stížností, ale i vděčným námětem tehdejších karikaturistů. Někteří podnikaví nájemci nádražních restaurací to řešili tak, že podávali jídlo, nejen obědy, ale i snídaně, cestujícím do vlaku a měli dohodu s průvodčími, kteří pak za malý peníz použité nádobí vraceli zpět. Větší peníz si ovšem vyinkasovali od cestujících za zprostředkování. Nakonec např. u bývalých rakousko-uherských státních drah na to byl vypracován i příslušný provozní předpis. Nádražní restauratři neváhali a začali jídlo a nápoje nabízet přímo u vlaků, což spočívalo zejména v roznášení nápojů (tedy limonád a piva) a jednoduchého teplého jídla, konkrétně ohříváných uzenin. Na některé „párkové“ stanice (např. Bakov, Zdice, Nymburk) se cestující vyloženě těšili, protože se vyznačovaly kvalitou podávaného občerstvení. Ovšem podnikání v těchto službách se přece jen podstatně lišilo od podmínek vlastního železničního provozu, a proto záhy železniční správy hledaly podnikatele, kteří by se těchto služeb ujali z ryze obchodního hlediska.

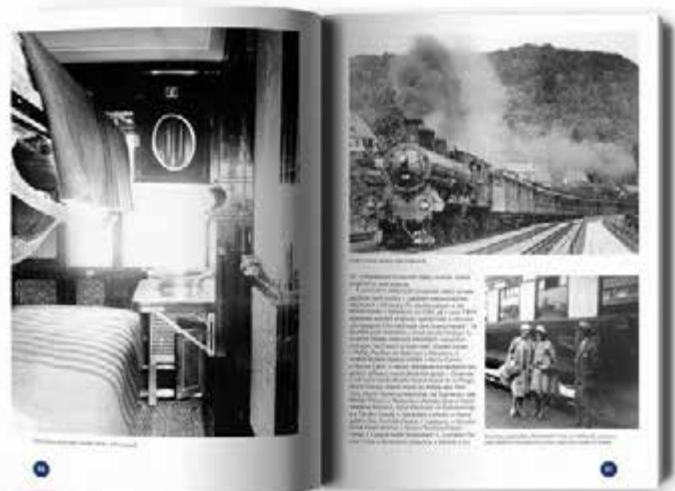
Z LONDÝNA NA MAKARSKOU RIVIÉRU

Pro některé mezinárodní expresy, např. z Londýna na Francouzskou riviéru, byl zaveden také typ vozů, který byl převzat od Pullmanna, tedy sedadlové vozy první třídy, které současně poskytovaly jídelní služby. V době před „velkou válkou“ opanovala CIWL a její dceřiné společnosti provoz prakticky v celé Evropě. Jeho přerušení způsobila izolace tzv. Centrálních mocností, tedy Německa, Rakousko-Uherska, Bulharska a Turecka. Pro vzájemné spojení zavedly mocnosti v roce 1916 nový vlak s charakteristickým názvem Balkanzug. Pro jeho provoz byla založena společnost s názvem MITROPA (Mittleuropäische Schlafwagen – und Speisewagen Gesellschaft). Mitropa se i po skončení války etablovala v Německu, kde postupně vytlačovala konkurenci CIWL. V roce 1928 zavedla svůj první luxusní vlak Rheingold, pro který nechala postavit vagony v Pullmanově uspořádání. Okupací Československa v roce 1939 rozšířila Mitropa své služby i na jeho území. Po skončení druhé světové války zůstal na českých kolejích zdecimovaný vozový park obou společností. K obnově provozu lůžkových a jídelních vozů došlo sice již v roce 1945, a to na mezinárodních spojích, což zajišťovala CIWL,



Slavnostní křest knihy. Zleva Václav Berka, emeritní vrchní sládek pivovaru Plzeňský Prazdroj, předseda představenstva a generální ředitel ČD Václav Nebeský, místopředseda představenstva a generální ředitel JLV Bohumír Bárta, šéfkuchař Jaroslav Sapík a moderátor Vladimír Hron. Book launch ceremony. From the left: Václav Berka, the Chief Brewer of the Plzeňský Prazdroj brewery, Chairman of the Board and CEO of the Czech Railways (ČD) Václav Nebeský, CEO of JLV Bohumír Bárta, Chef Jaroslav Sapík and moderator Vladimír Hron.

a vnitrostátní spoje převzaly Československé státní dráhy prostřednictvím své cestovní kanceláře ČEDOK, s převzatými vozy MITROPA a CIWL. Po komunistickém převratu v roce 1948 a spuštění i železné opony zůstal mezinárodní provoz omezen a posléze byla společnost CIWL vypovězena smlouvou. Provoz lůžkových a jídelních vozů převzalo postupně několik provozovatelů, až konečně 1. ledna 1959 došlo k založení dnešní společnosti Jídelních a lůžkových vozů (JLV), a tedy ke stabilizaci provozu.





JAK SE VYVÍJELA SPOLEČNOST JLV

Společnost JLV přes značné problémy s nedostatkem vozů a provozem v zastaralých vozech začala rozvíjet své služby především v rozšiřování vozového parku a jeho typové různorodosti, která by více odpovídala potřebám provozu. Proto byly již v roce 1959 zavedeny bufetové vozy a vozy lehátkové (couchettes), které dodaly domácí vagonky.

Důležitým mezníkem v novodobém rozvoji společnosti JLV bylo její přijetí do prestižního mezinárodního sdružení ERCG (Europe Rail Catering Group), kam byla přijata jako první z bývalého východního bloku v roce 1994. Úkolem tohoto společenství, ve kterém jsou sdruženy takové firmy jako CIWLT, SSG, TOG SERVIS a další, je připravovat a navrhovat železničním správám a dalším dopravcům nové způsoby železničního cateringu, maximální využití nových technologií a spolupracovat při konstrukci železničních vozidel s cílem neustále zvyšovat evropský standard poskytovaných služeb. Pád komunistických režimů bývalého východního, socialistického bloku v roce 1989 znamenal skokový růst mezinárodního provozu a s tím i zvýšení nároků na kvalitu služeb. Společnost JLV modernizovala především vozový

KNIHA JE JIŽ NYNÍ K DOSTÁNÍ V E-SHOPU JLV NA WWW.JLV.CZ.

park a postupně zkvalitňovala své služby. Kromě zavedení cateringové obslužnosti ve vlaku také především zvýšenou kvalitou a rozmanitostí podávaných jídel – pro tyto účely angažovalo vedení společnosti jako poradce nejlepší kuchaře předních pražských hotelů.

Společnost JLV převzala také restaurační a stánkový, resp. bufetový, provoz na nádražích, který bylo nutno postupně modernizovat. V řadě případů to znamenalo základní přestavbu bufetových provozů a někde i jejich změnu na komplexnější služby. V jubilejním roce svého vzniku je společnost plně rozvinutým podnikem poskytujícím cestujícím všech kategorií služby plně na mezinárodní úrovni.

Nezbytným dodatkem v závěrečné kapitole knihy je stručné připomenutí předmětů, bez kterých se v minulosti ani současnosti železniční pohostinství neobešlo, a charakteristického nádobí. ●



CHCETE SE PREZENTOVAT V TOMTO ČASOPISE?

Kontakt

manažerka titulu Meridian
Dagmar Trávníčková
d.travnickova@space4u.cz
+420 606 631 091

Praha slaví Samet!

1989 / 2019

Podpořili jsme projekty k oslavám 30. výročí Sametové revoluce.
Program naleznete na webových stránkách.

praha.eu

PRA HA
PRA GUE
PRA GA
PRA G

© Karel Cudlín/400ASA



ENJOYABLE READING AND A PLEASANT GIFT

text: Ludvík Losos, photos: Pavel Myška, archives

The idea of writing a history of catering and accommodation services on trains was born on the occasion of the 60th anniversary of JLV company. And not only on domestic trains, but on those around the world. Thus, a unique publication *Gastronomie na kolejích* (*Gastronomy on the Wheels*) was created. On the 272 pages it brings you dozens of period photographs, constructional descriptions of dining, sleeping and salon cars, as well as period recipes, menus and travel documents from private collections.

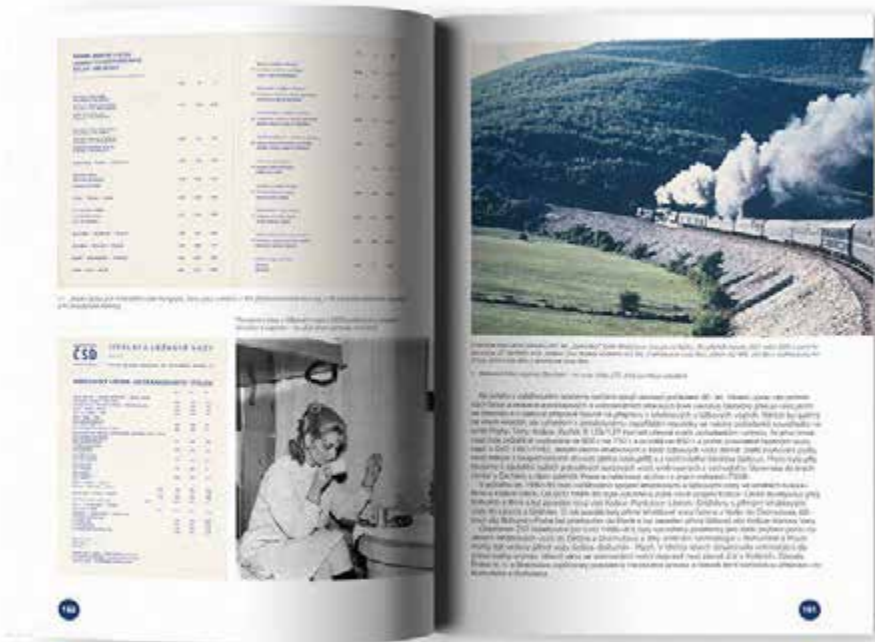
THE PAST AND THE PRESENT

The book is therefore divided into two main parts. The historical one was written by Ludvík Losos. The name of this author, a leading railway historian, guarantees the uniqueness of the publication that is unprecedented in the European area. The part that surveys the present was written by Michal Handrejcha. An interesting addition to the second part of the book is the contribution made by Mr. Roger Williams, President and Honorary Chairman of the International Rail Catering Group (IRCG), which represents an indirect testimony to JLV's internationally recognized services. The company's jubilee – in this case 60 years since its establishment – is a good opportunity to look back not only into the history of the company

itself, but also into the historical development of the services that it provides. As a tasting for readers, we present some interesting extracts from the book.

THE BEGINNINGS OF CATERING SERVICES ON THE RAILWAY

Catering services for passengers were provided from the railway's first timid steps. In the case of Bohemia it was the first horse-drawn railway from České Budějovice to Linz and further to Gmünden. Initially, it copied the system of stagecoach transport, where the stations which were necessary for changing horses also provided catering services. However, the development of steam railways, especially on the American continent, where they covered long distances, showed the need to provide such services on a moving train. In the beginning, the railways' administrations dealt with the problem themselves by organizing the so-called 'noon stations'. This meant that the timetable of the particular train included an approximately half-hour stay at the station where a railway restaurant was located and where the train arrived at about noon time. The Prussian Railway Administration in its regulation of 1851 only reserved twenty minutes to do so, but the timetable had to be kept strictly. For the station restorers, it was a race against time to serve thirsty and hungry passengers, and so the noon train pauses





Speciálním pivem vytvořeným pro křest knihy si také připili (zleva) emeritní vrchní sládek pivovaru Plzeňský Prazdroj Václav Berka, čestný předseda IRCG Roger Williams, předseda představenstva a generální ředitel ČD Václav Nebeský.

A special sort of beer was created for the book launch and a toast was made by (from the left) the Chief Brewer of the Plzeňský Prazdroj brewery Václav Berka, Honorary Chairman of IRCG Roger Williams, Chairman of the Board and CEO of the Czech Railways (ČD) Václav Nebeský.

were not only subject to numerous complaints, but also a grateful theme for the cartoonists of the time. Some enterprising tenants of the railway station restaurants solved the problem by serving food, not just lunch but also breakfast, to passengers on the train. They had an agreement with the conductors, who then returned the used tableware charging a little money for that. However, they collected more money from passengers for mediation. Finally, for example, the former Austro-Hungarian State Railways drew up a relevant operational regulation. The station restaurateurs did not hesitate long and started offering food and drinks directly on board, which mainly consisted of the distribution of drinks (i.e. soft drinks and beer) and simple hot meals, specifically heated sausages. Passengers were really looking forward to stopping at some 'sausage' stations (e.g. Bakov, Zdice, Nymburk), which were famous for the quality of the refreshments served there. However, providing those services was a business that fundamentally differed from the conditions of the railway operations themselves, and therefore soon the railway administrations started look-

ing for entrepreneurs who would undertake these services from a purely commercial point of view.

FROM LONDON TO MAKARSKA RIVIERA

A type of carriage that was a first-class seat car that also provided catering services and copied the Pullmann car, was introduced on some international fast services, such as those from London to the French





Riviera. Before the ‘Great War’, CIWL and its subsidiaries dominated in the train operations almost in all Europe. The operations were interrupted by the isolation of the so-called Central Powers, i.e. Germany, Austria-Hungary, Bulgaria and Turkey. For interconnection, in 1916 the Powers introduced a new train service with the distinctive name Balkanzug. A company called MITROPA (Mitteluropäische Schlafwagen – und Speisewagen Gesellschaft) was established for its operation. Even after the war, Mitropa established itself in Germany, where it was gradually pushing out the competitor – CIWL. In 1928, Mitropa introduced its first luxury train, Rheingold, for which it had had carriages built in Pullman's layout. Owing to the occupation of Czechoslovakia in 1939, Mitropa extended the services to its territory. After the end of the Second World War the decimated fleet of both companies remained on the Czech rails. Although the operations of sleeping and dining cars on international routes, which were assured by CIWL, were renewed as early as 1945, the national lines were taken over by the Czechoslovak State Railways through its ČEDOK travel agency, including the MITROPA and CIWL taken over carriages. After the Communist coup in 1948 and the Iron Curtain going down, the international operations remained limited and thereafter the contract with CIWL was terminated. The operations of sleeping and dining cars were gradually taken over by several operators, until finally, on 1 January 1959, the present company Jídelní a lůžkové vozy (Dining and Sleeping Cars) – JLV was established and thus the operations were stabilized.

HOW JLV DEVELOPED

Despite the considerable problems with the shortage of carriages and the operations in obsolete car-

riages, JLV started to develop its services mainly in expanding the fleet and the type diversity, which would correspond more to the needs of operations. That is why in 1959 buffet cars and couchettes, which were supplied by domestic manufacturers, were introduced.

An important milestone in the recent development of JLV was its admission to the prestigious international association ERCG (Europe Rail Catering Group) in 1994 as the first company of the former Eastern Bloc. The task of this association, which brings together such companies as CIWLT, SSG, TOG SERVIS and others, is to prepare and propose to railway administrations

and other carriers new ways of railway catering and maximum use of new technologies and to cooperate in the construction of carriages with the aim of continuously increasing the European standard of provided services. The collapse of the communist regimes of the former Eastern Socialist Bloc in 1989 meant a rapid increase in international operations and, consequently, increased demands on the quality of services. First of all, JLV modernized its fleet and gradually improved its services. In addition to the introduction of on-board catering services, it focused on increasing the quality and variety of served meals – for this purpose, the management of the company engaged the best chefs of leading Prague hotels as advisors.

At the railway stations, JLV also took over operations of restaurants, stalls and cafeterias, which had to be gradually modernized. In many cases, this meant fundamental rebuilding of the cafeterias and in some cases their change to more complex services. In the jubilee year of its establishment, the company is a fully developed enterprise providing passengers of all categories with services fulfilled at the international level.

An essential addition to the final chapter of the book is a brief reminder of the objects which railway hospitality could not do in the past just like it cannot do in the present – the characteristic tableware. ●

THE BOOK IS ALREADY AVAILABLE IN THE JLV E-SHOP AT WWW.JLV.CZ.

Hlavní město Praha
vás srdečně zve na venkovní výstavu

PRAHA 1989 | Jan Šibík



15. 11. - 15. 12. 2019

Mariánské náměstí, Praha 1

praha.eu





BURGER KING OTEVŘEL DALŠÍ POBOČKU

text: redakce, foto: archiv

Americký řetězec restaurací s rychlým občerstvením Burger King otevřel novou pobočku na Masarykově nádraží v Praze. Cestující se tak budou moci zastavit třeba na legendární Whopper anebo na další prémiové na ohni grilované burgery.

Restaurace je nově otevřena ve vestibulu Masarykova nádraží, jehož celé prostory procházejí komplexní revitalizací. „Půjde o relativně malou restauraci, kde jsme při její realizaci museli improvizovat. Například část zázemí bude umístěna v horním patře,“ říká Jan Mráz, ředitel společnosti BK Team, a jedním dechem dodává, že nabídka bude ale stejná jako v ostatních restauracích. Zákazníci si tak budou moci vychutnat

svá oblíbená jídla. Vchod do restaurace bude možný jak z vestibulu, tak i z ulice.

Letošní rok je pro značku Burger King v Česku ve znamení expanze. Během něj by mělo být otevřeno celkem sedm jejích poboček. Kromě té na Masarykově nádraží byly nedávno otevřeny pobočky v Pardubicích a v Liberci. ●

Otevírání nové pobočky Burger Kingu. Generální ředitel JLV Bohumír Bárta, americký ambasador Stephen King, Pavel Streblov – Project Manager Penta Investments Limited.

Opening a new Burger King restaurant. Mr. Bohumír Bárta, General Manager of JLV, Mr. Stephen B. King, the USA Ambassador to the Czech Republic, and Mr. Pavel Streblov, Project Manager of Penta Investments Limited.



BURGER KING OPENED ANOTHER RESTAURANT

text: redakce, photos: archiv

Burger King, the American chain of fast food restaurants, opened a new restaurant at Masaryk Railway Station in Prague, where passengers can have a legendary Whopper or other premium burgers grilled over fire.

The restaurant is newly opened in the vestibule of Masaryk Railway Station, whose entire premises are undergoing a complete revitalization. ‘It will be a relatively small restaurant, where we had to improvise during its realization. For example, some of the facilities will be located on the top floor,’ says Jan Mráz, director of BK Team company, adding that the menu will be the same as in other Burger King restaurants, thus, customers will be enjoying their

favourite dishes like anywhere else. The restaurant is accessible both from the station vestibule and from the street.

This year, the Burger King brand in the Czech Republic has been in the sign of expansion. A total of seven of its restaurants have opened. In addition to the one at Masaryk Railway Station, another two restaurants have recently been opened in Pardubice and Liberec. ●



www.burgerking.cz

NEJLEPŠÍ RYCHLÉ BURGERY V CENTRU



PRAHA MASARYKOVO NÁDRAŽÍ

otevřeno od 9/2019



DIVADLO NA JEZERCE

Výhodné jízdenky ČD

Jednodušší cestování vlakem



Flexi jízdenka

S tou vám vlak neujede. Stačí si zvolit datum a do půlnoci můžete odjet kterýmkoli vlakem. U jízdenek z e-shopu si zvolíte i čas odjezdu.

Flexi zvýhodněná jízdenka

Čím dřív si ji koupíte, tím víc ušetříte. A k tomu můžete využít kterýkoli vlak za stejných podmínek jako s Flexi jízdenkou.

Vázaná jízdenka

Jízdenka za nejnižší možnou cenu. Čím dřív si ji koupíte, tím víc ušetříte. Jen je nutné dodržet podmínku předepsaného vlaku, ke kterému se jízdenka váže.

Navíc můžete při nákupu on-line vrátit jízdenku do 15 min před odjezdem vlaku.

Pojed'te s námi.
www.cd.cz/jizdenky

 **České dráhy**
Národní dopravce



MÁTE SEBEVĚDOMÍ? JSTE ŠAMPION...

text: Tipsport, foto: Stanislav Tereba

Ve sportu musíte mít sebevědomí, a to normální lidi nemají rádi, protože si myslí, že se vytahujete. Ale když nastoupí hokejisti na plac, tak chtějí vyhrát všichni. Češi mají v hokejové historii tři vrcholy: reprezentaci na konci čtyřicátých let, pak je naše generace, a kluci z Nagana. A dnešním klukům bych přál, aby zase nějakou medaili přidali.

Jmenuju se Milan Nový, narodil jsem se v roce 1951 a od dětství hraju hokej. I teď, když už jsem starej dědek. Začal jsem jako šestiletý kluk v Kladně, na průmyslovku jsem chodil do jedné třídy s Frantou Kabrlem, dalším dobrým hokejistou. Ve škole věděli, jak je to náročné, tak nám poslední rok povolili studijní plán. Na vojně jsem byl v Dukle Jihlava, ta mi dala hokejově velice moc. Jako vojenský oddíl si vybírala základačky z celé republiky, takže dostat se tam do kádru, to bylo vyznamenání. Po vojně jsem se vrátil do Kladna, kde jsem prožil neúspěšnější éru tamějšího hokeje. Od roku 1975 až do roku 1982 jsem hrál za národní mužstvo. Pak jsem odešel do Spojených států, kde jsem hrál za Washington Capitals, dodnes jsem v tom klubu členem. Po návratu do Evropy jsem hrál ve Švýcarsku, v Rakousku, a už jako skoro čtyřicetiletý veterán jsem na stará kolena

pomáhal zase Kladnu. Mám tři děti a čtyři vnoučata, postavil jsem si chalupu v Doksech, a tam bydlím – vyhovuje mi ten klid. Pořád dost pracuju, jezdím po republice a dodnes se věnuju hokeji: trénuju tým starých legend, pracuju i pro Síň slávy českého hokeje. Můžu vám říct, že takhle se stárne docela hezky.

S PHILEM ESPOSITEM

Chodil jsem do školy, abych něco vystudoval, a v sedmé třídě jsem se seznámil se svou paní, kterou jsem si v třiasedmdesátém roce taky vzal – ona je z Doks, kde dnes bydlíme. Jsme spolu už víc než 40 let a to není málo. Občas mě zlobí a říká: „Pořád blázníš s tím hokejem!“ Já občas vycestuju nebo si jedu zahrát se „starými pány“ – kluci jsou rádi, že se vidíme. Nedávno jsem třeba v Minsku potkal Phila Esposita... Všichni to máme podobně a naše ženy to chápou.

ZA SIRÉNU PŘIŠEL TÁTŮV TREST

Když v srpnu 68 přijeli Sověti, poslouchal jsem rádio a říkal jsem si, že se mi nezdá, že bychom potřebovali nějak pomoci... Táta byl tehdy taky naštvanej a na protest pustil v práci sirénu, takže ho za to hned přeložili na horší místo. Bylo mi tehdy osmnáct, ale staral jsem se hlavně o hokej. Já měl radost, že hraju za Kladno, pomáhal jsem rodině s živoby-

tím, a ty věci okolo jsem sledoval, ale nezasahoval do nich, protože jsem měl jiné starosti – chtěl jsem být dobrý hokejista. Byl jsem sice jako všichni kluci z týmu v KSČ, ale neměli jsme tlaky, že bychom museli někde veřejně vystupovat. Když bylo nějaké setkání jednou za měsíc, přišli jsme tam celej tým a bylo. Jak to bylo v armádě v Jihlavě, nevím, tehdy nás pánové Pitner s Neveselým ochránili. Oni byli inteligentní lidé a věděli, že úkolem Dukly je vyhrávat, tak jsme se na vojně starali o hokej. Ani jsme nemuseli nosit uniformu.

NEJSLAVNĚJŠÍ GÓL – KANADSKÝ POHÁR 1976

Svůj nejslavnější gól jsem vstřelil v Kanadském poháru v roce 1976. Letěli jsme tam jako mistři světa z Katovic a hned na úvod jsme porazili Sovětský svaz 5:3. Dobře jsme odstartovali a už jsme věděli, že jsme se v Tatrách ve vysoké nadmořské výšce nepřipravovali marně. S Kanadou jsme hráli dvě třetiny 0:0 a bylo už jasné, že šance je 50:50. Měli jsme skvělého gólmána Vlada Dzurillu, Kanadani z něj byli nešťastní, protože měli tvrdé rány a nepředpokládali, že Vlado nepustí ani jednu. No a čtyři minuty před koncem to Láďa Martinec geniálně zavezl jako vždycky. Nahrál Pepovi Augustovi, se kterým jsme byli sehraní z Jihlavy, ten mi to posunul, gólmán vyjel a mě napadlo: zkusím na lapačku do vinglu, byl by to hezký gól, ale co když se netrefím? Tak jsem si řek, že vystřelím tam, kam jsem dal moc gólů, na tu vyrážku po ledě. Než si on tam lehne, tak by mohl být puk v síti. Ale hlavně – jak mi to Pepík nahrál, já jsem na nic nečekal – to je ten timing, buď to vyjde, nebo ne. Tak jsem to vystřelil po ledě a vyšlo to. A pak už jsem věděl, že když vedeme 1:0 a je to kousek do konce, že ten zápas vyhraje. A to byste viděli, jak se najednou názor na ten československý tým změnil. Měli jsme obrovský ohlas v novinách, nebo třeba jdeme s Frantou Kaberlem po Montrealu a najednou jede bílý Rolls-Royce. Stáhlo se okýnko a Bobby Orr říká: Nechcete chlapci někam hodit? Když Kanadani prohrajou, jsou naštvaní, ale nevymlouvají se. To se mi líbí, to dělají velcí šampioni. Byl to skvělý turnaj, tam jsme se vrátili mezi velmi uznávané týmy. Velice si toho považuju, protože Kanada je kolébka hokeje. My jsme malá země, Kanada je velmoc a vždycky bude. Hezky se na to vzpomíná. Taky jsem dostal nabídku z NHL, ale tehdy jsem se slušně omluvil. Hrál jsem na Kladně, měli jsme dobrý tým a není všechno o penězích. Kanadani věděli, že žiju velmi skromně. Ptali se mě, za kolik hrajeme na Kladně, ale úplně normálně pochopili, že jsem tam spokojený a mám tam kamarády a hraju tam hokej.

TY SI TEN, CO NÁM DAL GÓL?

Listopad 1989 mě zastihl doma. Koukal jsem na televizi, na pana prezidenta Havla, a měl jsem



V rámci projektu Tipsport pro legendy znovuobjevíme československé sportovní reprezentanty, kteří ve své době byli národními hrdiny. Dnes už je ale mladé generace neznají. Spolu s o. s. Post Bellum se snažíme jejich osudy zaznamenat a připomenout je široké veřejnosti. Každý měsíc natáčíme několikahodinový příběh Sportovní legendy, který Post Bellum dál zpracovává. Těm veteránům, kteří to potřebují, navíc pomáhá nově vzniklá Nadace Tipsport. V tomto čísle uveřejňujeme dva příběhy hokejistů Milana Nového a Milana Kužely.

radost. Říkal jsem si, že to vypadá, že budeme mít lepší časy. Pak jsem se potkal několikrát s panem prezidentem Havlem, Klausem – od něj mám takové čestné uznání. Ale s hokejem jsem skončil ještě před listopadem. Krátce jsem pracoval pro hokejový oddíl, sekretářem tam byl Franta Kaberle.

Pak jsem tam poznal jednoho Kanadana a ten mi říká: Ty jsi Milan Nový, co nám dal gól? A pozval mě, ať pracuju s ním. V obchodě jsem si udělal jméno a navíc v těch mých akcích je pořádek. O veterány se dobře postaráme, protože je to hezký a přijdou diváci, navíc s legendami hokeje propagujeme Českou republiku – a neprohráváme. Kromě ruských legend všechny porážíme, jsme vždycky o kousek lepší. Mám svoji firmu Talent s. r. o. a taky Nadaci Caps 66. ●

MILAN NOVÝ

Narozen 23. září 1951 v Kamenných Žehrovicích

Národní tým

Od roku 1975 do roku 1982 nastoupil ve 211 utkáních a vstřelil 120 branek.

Mistrovské tituly

1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1980.

Medailové úspěchy

Stříbro z olympiády z Innsbrucku – 1976

Zlato z MS – 1976, 1977

Stříbro z MS – 1975, 1978, 1979, 1982

Bronz z MS – 1981

Finále Kanadského poháru – 1976

NHL

V sezoně 1982–1983 nastupoval za Washington Capitals. Debutoval 6. října 1982 proti New York Rangers, a v tomtéž zápase dal také svůj první gól.



ARE YOU SELF-CONFIDENT? YOU ARE A CHAMPION.

text: Tipsport

You have to be self-confident in sport, but normal people do not like it because they think you are showing off. But when hockey players get on the set, each of them wants to win. Czechs have had three peaks in the hockey history: the national team in the late 1940s, then my generation, and the guys who won gold medals at the Nagano Olympics. And I hope that today's guys will add some more medals to our collection.

My name is Milan Nový. I was born in 1951 and I have been playing hockey since I was a child. I am still doing so even now, when I am an old man. I started as a six-year-old boy in Kladno. Later, when I went to the Industrial College, one of my classmates was František Kabrle, another good hockey player. The college management knew how difficult it was to play and study at the same time, so they allowed us an individual learning plan in our last year. In the army, I served in *Dukla Jihlava* unit, which gave me a lot of experience in hockey. As a military unit, they picked out soldiers from all over the country, so getting in their cadre was a distinction itself. After the military service I returned to Kladno, where I enjoyed the most successful era of the local hockey. From 1975 until 1982 I played for the national team. Then I went to the United States, where I played for the Washington Capitals, and I am still a member of the club. After returning to Europe, I played in Switzerland, Austria, and as an almost forty-year-old veteran, being an 'old man' I helped Kladno. I have 3 children and 4 grandchildren, I have built a cottage in the town of Doksy, and now I live there – I like this peaceful place. I still work a lot, I travel all over the Czech Republic, and I still play hockey, I train a team of old legends and work for the Czech Hockey Hall of Fame. I can tell you that getting older this way is quite a nice feeling.

With Phil Esposito

I went to school to get formal qualification and met my wife in the seventh class there. We got married when I was 37. She comes from Doksy, where we live now. We have been together for over 40 years, and

this is quite a lot. Sometimes she makes me angry and says: 'You're still crazy about that hockey!' I sometimes travel or go to play with the old men – the guys are happy to get together. For example, I recently met Phil Esposito in Minsk... well, in all our families it works in a similar way, and our wives understand it.

The most famous goal – Canadian Cup 1976

I scored my most famous goal at the Canadian Cup in 1976. We flew there as world champions from Katowice, and at the very beginning we defeated the Soviet Union 5:3. We started well and we already knew that we had not prepared in vain at home, in the High Tatras. The score after two thirds in the match with Canada was 0:0, and it was already clear that the chance to win was 50:50. We had a great goalie Vladimír Dzurilla. The Canadians were angry with him because their shots were really hard and they had not expected Vladimír to catch the puck every time they shot. And four minutes before the end, Láďa Martinec carried the puck brilliantly as usual, passed it to Josef August, with whom we were well coordinated when we earlier played in Jihlava. Josef passed it to me, the goalie moved forward, and I thought to myself: 'I will try to shoot at the catcher and to the top corner. It would be a nice goal. But what if I miss?' So, I said to myself I would shoot where I had scored many goals before – on the ice at the blocker. Before the goalie lies down, there the puck might be in the net already. As soon as Josef passed me the puck, I didn't wait a second – that is what timing is about, it just works out or not. So, I shot the puck on the ice and it worked. And then I knew that if we were leading 1:0 and the match was about to end, then we were going to win it.

Are you the one who scored that goal?

The events of November 1989 caught me at home. I was watching TV, watching President Havel on the screen, and I was happy. I was telling myself that it looked like better times were coming. Then I met President Havel several times, and I also met President Klaus, from whom I got a certificate of merit. But I had stopped playing hockey before the Velvet Revolution. I was working in the Ice Hockey Department, where František Kabrle was the secretary. Once I met a Canadian there, who asked me: 'You are Milan Nový, the one who scored that goal, aren't you?' And he invited me to work with him. ○



Legendy Československého hokeje

Na české zlaté hochy, kteří v Naganu roku 1998 získali zlato, se dodnes vzpomíná jako na hrdiny a u příležitosti dvacátého výročí jejich olympijského triumfu vznikla **čtrnáctidílná sběratelská série zlatých a stříbrných pamětních mincí České mincovny**. Cyklus s názvem „Legendy československého hokeje“ však není oslavou jediného úspěchu – po boku olympioniků z Nagana se v něm objevují jejich slavní předchůdci, kteří kouzlili s hokejkou v šedesátých a sedmdesátých letech.



„Již podruhé jsem v ryzím kovu. Obě jsou hezké. Na téhle jsem ale na druhé straně ve společnosti královny, Queen Elizabeth.“

Dominik Hašek – vítěz Stanley Cupu, olympijský vítěz, člen síně slávy NHL, IIHF a Českého hokeje

Vidět se tak najednou na lesklé ploše z drahého kovu je velmi zvláštní pocit. To se jen tak někomu nestane. Myslím, že by mě měl každý bez problému poznat. Jsem to prostě já.“

Vladimír Martinec – olympijský medailista a mistr světa, člen síně slávy IIHF a Českého hokeje





KOPEC ZÁBAVY, ...A TO DOSLOVA!

text: redakce, foto: SKI Park Frymburk

Lipensko se stalo velmi oblíbenou a vyhledávanou destinací pro rodinnou dovolenou. Krásy těchto míst můžete objevovat z vodní hladiny, v přírodě, a jednou z dalších možností je i aktivní odpočinek na jednom ze šumavských vršků. Přijměte prosím, pozvání do Frymburku. Konkrétně do Parku Frymburk, kde v zimním období snadno naučíte své děti lyžovat a prožijete zde nezapomenutelné chvíle.

Čím je tento malý skiareál zajímavý?

- Můžete zde využít jedno z nejrozsáhlejších výukových hřišť, a naučit zde své děti lyžovat. Anebo si ušetřit nervy, nechat výuku na profesionálech a sledovat pokroky ratolestí z pohodlí lehátka, se sluncem ve tváři. Obě varianty jsou reálné.
- Když děti přijdou s tím, že je bolí nožičky, nemusí vám to nutně hatit plány. Jen klidně běžte lyžovat a děti se mohou jít klouzat. Máme tu totiž bobovací kopec, který je v provozu po celý den. Navíc ho zasněžujeme i upravujeme stejně jako obě sjezdovky a výukový park. Bobovací kopec je strategicky umístěn tak, abyste své děti měli na očích, i když se budete oddávat opojení horkých nápojů na naší slunné terase u občerstvení.
- Rozptýlení, odměnu, a zábavu především – to zajišťuje naše tubingová dráha o délce 115 m.

Naopak děti mohou odměnit svou pozorností nebo pamlskem členy našeho zoo koutku.

A nesmíme zapomenout na naše legendární soutěže pro malé i velké, které zajišťují dobrou náladu a celkově příjemnou atmosféru. Uvidíte sami.

- Pro naše zákazníky si i rádi dojedeme. Již třetím rokem sváží z Lipna nad Vltavou a Frymburku naše GRATIS TAXI, jak již název napovídá, zdarma naše hosty z jejich ubytování do našeho areálu a následně i zpět.

- Pokud k nám pojedete autem, nemůžete nás minout na cestě z Frymburka do Lipna nad Vltavou. A parkovat u nás můžete samozřejmě zdarma.

Více informací naleznete na našem webu:

www.parkfrymburk.cz

Tým Parku Frymburk se na Vás těší od 26. 12. 2019!



LOADS OF FUN, ... LITERALLY!

text: editors, **photos:** SKI Park Frymburk

Lipno region has become a very popular and sought-after destination for family holidays. You can discover the beauty of these place looking from the water surface, exploring the countryside, or optionally having an active rest on one of the Šumava hills. You are now cordially invited to Frymburk. Specifically, to Frymburk Park, where in winter you can easily teach your children to ski and spend unforgettable moments.



And we must not forget our legendary competitions for children and adults, which ensure a good mood and overall pleasant atmosphere ... You will see it yourself.

- We will be happy to pick up and drive our customers to the place. For the third year, our GRATIS TAXI, as the name suggests, will bring our guests free of charge from their accommodation in Lipno nad Vltavou and Frymburk to our premises and then back.
- If you come by car, you cannot miss us on the way from Frymburk to Lipno nad Vltavou. And of course you can park here for free.

More information can be found on our website:
www.parkfrymburk.cz

What makes this small ski area so interesting?

- You can take advantage of one of the largest training playgrounds and teach your children to ski here. Alternatively, you can save your nerves, leave teaching to the professionals and watch the progress that your offspring are making from the comfort of the deckchair, with the sun rays playing on your face. Both variants are real ...
- When your kids come to you complaining that their feet are hurting, it will not necessarily frustrate your plans. Just go skiing, and the kids can go bobsleighbing. We have a bobsleigh hill that is open all day. In addition, we keep snowmaking and maintaining it, as well as two ski slopes and the educational park. The bobsleigh hill is strategically positioned to keep your children within eyesight, even if you indulge in hot drinks on our sunny terrace by the kiosk with refreshments.
- Entertainment, reward, and fun above all – this is ensured by our 115-metre long tubing track. In return, children can reward the animals in our mini-zoo with their attention or some treat.

The Park Frymburk team will be looking forward to seeing you from 26 December 2019!





ČO SI MYSLEL, TO AJ POVEDAL

text: Tipsport, foto: foto archiv Tipsport

Milan Kužela je hokejovou legendou, dres s jeho menom v súčasnosti tróni v Sieni slávy slovenského hokeja. Takmer celú kariéru strávil v bratislavskom Slovane, pre fanúšikov „belasých“ je symbolom jeho zlatej éry. Napriek nespornému talentu to za komunizmu ako športovec nemal ľahké. Mnohým ležal v žalúdku práve kvôli rozhodnutiu nevstúpiť do strany.

Narodil sa 27. apríla 1946 v povojnovej Bratislave. Demokraciu si príliš neužil, keďže už o necelé dva roky komunisti rázne prevzali moc. Jeho otec ešte po vojne, v ovzduší víťaznej eufórie, vstúpil do strany. „Bol v nej ale asi iba tri mesiace, lebo potom zahlásil, že iné sa hovorí a iné sa robí,“ spomína Milan Kužela a dodáva, že nechuf voči komunistom zdedil asi po ňom.

Búrlivá povaha

Spočiatku hrával v útoku, neskôr sa udomácnil v obrane. Bol povestný najmä tvrdou a nekompromisnou hrou do tela, mal dar prekaziť súperove nahrávky, pričom sám skvelo prihrával a na obrancu dával aj dosť gólov.

Milan Kužela spomína, že ako nestránik to v reprezentácii nemal vôbec ľahké. Hokejistov, ktorí nevstúpili do strany, vtedy nebolo veľa. Boli skôr výnimkou. Hráč so straníckou knižkou bol v národnom mužstve preferovaný – a ak chcel Kužela hrať v reprezentácii, musel ukázať, že je aj napriek „politickému nespoľahlivosti“ skutočne prínosom. Drel o to tvrdsie a členstvo v komunistickej partaji zanovito odmietal: „Nevidel som v tom zmysel, hoci sa mali



straníci lepšie, tí si mohli povyvádzať, čo chceli. Mnohí na zájazdoch aj kradli, ale všetko sa im to prepáčilo,“ vysvetľuje dnes pamätník.

Zlatí majstri z Prahy

V apríli 1972 sa v Prahe uskutočnili majstrovstvá sveta. Predchádzajúcich deväť ročníkov vyhrali bez výnimky sovietski hokejisti. Tím ZSSR sa podľa očakávania opäť približoval k zlatu – možno aj preto, že na turnaji z politických dôvodov chýbali Spojené štáty a Kanada. Rusi ale narazili na reprezentantov „bratského“ socialistického Československa, ktorého občania si v tom čase prechádzali tvrdou normalizáciou. V národnom tíme nechýbal ani Milan Kužela. Na šampionáte sa hralo dvojkolovo, teda nesúperilo sa vo finále, ale rozhodovalo skóre zo vzájomných zápasov. Kým v prvom naši so Sovietmi remizovali, v druhom zápase – aj napriek Trefjakovovi v bráne – vyhrali 3:2. Milan Kužela hral ako jeden z mála na majstrovstvách v obrane i v útoku. Víťazstvo domáceho mužstva bolo oslavované ako národný sviatok, o to viacej, že hokejisti Československa zvíťazili na šampionáte po dlhých dvadsiatich troch rokoch.

Víťazstvo nad sovietskymi reprezentantmi v sebe nieslo prvok skrytého odporu. Krutý normalizačný tlak iba posilnil dlhoročnú rivalitu medzi hráčmi dvoch „spriatelených“ mužstiev. Pocity krivdy po invázii z roku 1968 stále pretrvával. Milan Kužela si na okupáciu dobre spomína. Aj na to, ako augustové udalosti ovplyvnili situáciu v šatni aj na športoviskách.

Stop hraníu v zahraničí

Kužela hral za národné mužstvo aj na nasledujúcom šampionáte v Moskve, kde tím získal bronz. Tak tiež na ďalší rok v Helsinkách, odkiaľ si tentokrát československí reprezentanti odniesli striebro. Milan Kužela bol jediným Slovákom v mužstve. Na hel-



sinských majstrovstvách v roku 1974 sa vyskytli zvesti, že o niektorých hráčov z československého tímu prejavil záujem kanadský „lovca talentov“. Známym je prípad Václava Nedomanského. ŠtB mu rôznymi spôsobmi chcela zabrániť hrať v zahraničí, plánovali mu zhabať pas, nasadili na neho informátora a pozorne ho monitorovali. Nedomanský nakoniec vyviedol eštebákom husársky kúsok, keď odišiel na druhý pas na dovolenku do Švajčiarska. Dostal sa do Toronta a o niekoľko rokov už hrával v najvyššej zámorskej lige NHL.

Kanadský skaut mal údajne prejavovať záujem aj o Milana Kuželu. Tým pádom na neho automaticky padlo podozrenie, že – rovnako ako iní hráči – využije príležitosť a emigruje na Západ. Keď neskôr v roku 1974 cestoval do Nemecka na reprezentačné sústreďenie, na hranici ho spoločne s Jiřím Bublom vysadili z autobusu a poslali domov. Za Bublom sa následne jeho domáci klub zaručil, avšak za Kuželu v Slovana to neurobil nikto. Nebol totiž v strane a vedelo sa o ňom, že k režimu nechová veľké sympatie. Jeho neúprosná a priamočiara náтура nezbudzovala u hlavného stranického funkcionára Slovana prílišnú dôveru. „Chodil aj na hokej, do čestnej lôžky, predtým, ako sa stal predsedom, hádam ani nevedel, kde je zimný štadión. Tak som za ním išiel, v korčuľach, a spýtal sa ho, či ho ten hokej vôbec baví. Potom som mu povedal, že ho tam nechcem ani vidieť.“

V roku 1976 získal cestovnú doložku na dovolenku do Juhoslávie. Keď sa vrátil, prišiel za ním dotyčný predseda hokejového oddielu, čudujúc sa, že pri takej príležitosti neemigroval. Pamätník mu vysvetlil, že nikdy nemal záujem opustiť Československo.

Rebelantom do konca kariéry

Milan Kužela si nikdy nebral pred ústa servítky. Keď raz po liečení fraktúry lebky prišiel do kabíny a uvidel vyvesené vlajky Sovietskeho zväzu a vylepene komunistické heslá, nemilosrdne všetko strhol zo steny. Inokedy mu došla trpezlivosť, keď ho na striedačke predseda z Dimitrovky oslovil ako „súdruh“: „Ja som povedal, že ani moja sedacia časť nie je u mňa súdruh. Povedal som mu, že my sme tu športovci a hotovo.“ Iba raz si ho predvolali na koberček. Pri zašívaní obočia totiž zakrvácal kravatu klubovému lekárovi. „Predvolali ma na výbor, že mám zaplatiť pánovi doktorovi kravatu, ktorú vraj dostal od rodiny z Ameriky, a že som sa neslušne správal, lebo som mu povedal, nech si ju vyperie,“



MILAN KUŽELA

narodil sa 27. 4. 1946

1957 začal hrať hokej za dorast Slovana Bratislava

1964 hráčsky debut v 1. lige Československa

1966 prvýkrát v širšom kádri národnej reprezentácie

1972 v mužstve Československa získal zlato na MS v Prahe

1974 mal zakázané prekročiť štátne hranice aj účasť na zahraničných stretnutiach

1979 ako kapitán Slovana vyhral federálnu ligu Československa

1980 kvôli nezhodám s vedením mužstva ho poslali hrať za Bučinu Zvolen

1981 vrátil sa do Slovana, kde odohral poslednú sezónu

1983–1992 ako hrajúci tréner pôsobil vo viacerých mužstvách, trénoval aj v Nemecku, Švajčiarsku a v Taliansku

Dňa **11. 12. 2004** uvedený do Siene slávy slovenského hokeja

spomína pamätník. Od roku 1977 bol Milan Kužela preverovaný ŠtB. Ak sa ho dnes opýtate, aké mal dojmy z pádu komunizmu, odpovedá: „Mal prísť skôr.“ ○



HE ALWAYS SAID WHAT HE THOUGHT

text: Tipsport

Milan Kužela is a hockey legend and the jersey with his name currently dominates in the Hall of Fame of Slovak hockey. He spent almost his entire career in Hockey Club Slovan Bratislava and is a symbol of the club's golden era for the fans of the 'Sky Blues'. Despite his undeniable talent, as a sportsman he did not have an easy life under communism. For many people he was a pain in the neck just because of the decision not to join the Communist party.

He was born on 27 April 1946 in the post-war Bratislava. He did not enjoy much of democracy, as the Communists took over the power in the country in less than two years after his birth. His father joined the Communist Party following the victorious euphoria after the war. 'However, he only was a member of the party for three months, claiming after that: 'They say one thing and do another,' recalls Milan Kužela, adding that he has 'inherited' the dislike of the Communists from his father.

Stormy character

Milan Kužela recalls that because he was not a member of the Communist Party, his life in the national team was not easy at all. There were not many hockey players who had not joined the party and they were rather exceptions. A player with a Communist Party membership card was preferred in the national team – and if Kužela wanted to play there, he had to prove that he was of real benefit to the team despite his 'political unreliability'. Thus, he worked even harder and still refused to join the Communist Party: 'I didn't see the point, although the party members were privileged and could do whatever they wanted. Many of them even stole when we were on tours, but they always got away with anything,' he explains it today.

Gold medals from Prague

In April 1972 the World Championship took place in Prague. For the previous nine years, without exception, it had been won by the Soviet hockey players. The USSR team were expected to win the gold medals again, perhaps because the US

team and Canada's team had not come to that championship for political reasons. However, the Russians encountered representatives of the 'fraternal' socialist Czechoslovakia, whose society was going through a tough normalization process at that time. Milan Kužela was in the national team then. The championship was played in two rounds, i.e. the teams were not competing in the finals, but the score in the matches was decisive. While our team drew with the Soviets in the first match, in the second match, despite the goaltender Tretyak defending the goal net, we won 3:2. Milan Kužela played both as a defenceman and as a forward, which was done by very few players in the championships. The victory of the home team was celebrated by the whole nation, all the more so because the Czechoslovak hockey players won the championship after the long twenty-three years' period.

No more playing abroad

Kužela played for the national team at the following championship in Moscow, where the team won bronze. The next year, he also played in Helsinki, from where the Czechoslovak national team brought silver medals. Milan Kužela was the only Slovak in the team. There were rumours at the Helsinki Championship in 1974 that a Canadian 'talent hunter' was interested in some of the Czechoslovak players.

The Canadian scout also allegedly showed interest in Milan Kužela. Thus, he was automatically under suspicion of intending to take the opportunity to emigrate to the West like other players. When later, in 1974 he was travelling to Germany to the national team training camp, at the German border he was taken off the bus together with Jiří Bubl and sent home. Jiří Bubl's home club consequently guaranteed he would not flee abroad, but nobody did it for Kužela in HC Slovan Bratislava because he was not a member of the Communist Party and was known as a person who did not like the regime.

Rebel until the end of career

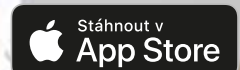
Milan Kužela has never minced his words. Once, after having been treated for skull fracture, he came into the cabin, saw the displayed flags of the Soviet Union and communist slogans and ruthlessly tore everything off the wall. Another time, while sitting on the players' bench, he lost his temper when a communist official called him 'comrade'. 'I said that even my bottom was not my comrade. I told him we were sportsmen there and that was all. From 1977 onwards, Milian Kužela was checked out by the Czechoslovak State Security. When you ask him today what his impressions of the fall of communism were at that time, he says, 'It should have come sooner.' ●



Aplikace OLMA si rozumí se všemi našimi chytrými produkty.

Naskenujte libovolný čárový kód z produktu OLMA a dozvíte se více.

Více informací na www.olma.cz



Aplikaci pro Android si můžete stáhnout



Olmíci

Potkáme se v aplikaci!

Kamarádi z obalů vstupují do reality.

Olma odstartovala jako první řu chytrých jogurtů, které budou dětem nejen chutnat, ale budou je i bavit.

Aplikace Olmíci je atraktivní pro své funkce a užitečné informace.

Po zadání kódu z jogurtů Olmíci si můžete stáhnout jednu z padesáti nejkrásnějších českých pohádek.

O příjemné usínání je tak postaráno.

První chytrý jogurt, který čte pohádky!



Více informací o aplikaci najdete na www.olma.cz



VLAKEM DO LÁZNÍ

text: redakce, foto: archiv

Lázeňské pobyty získávají stále více na popularitě. Vždyť dokáží osvěžit nejen tělo, ale i duši. K cestě můžete použít různé dopravní prostředky, ale stále populárnější je cesta vlakem. Nejenže do místa pobytu dojedete bez starostí, ale po cestě si můžete z okna vlaku i lépe vychutnat krásy krajiny.

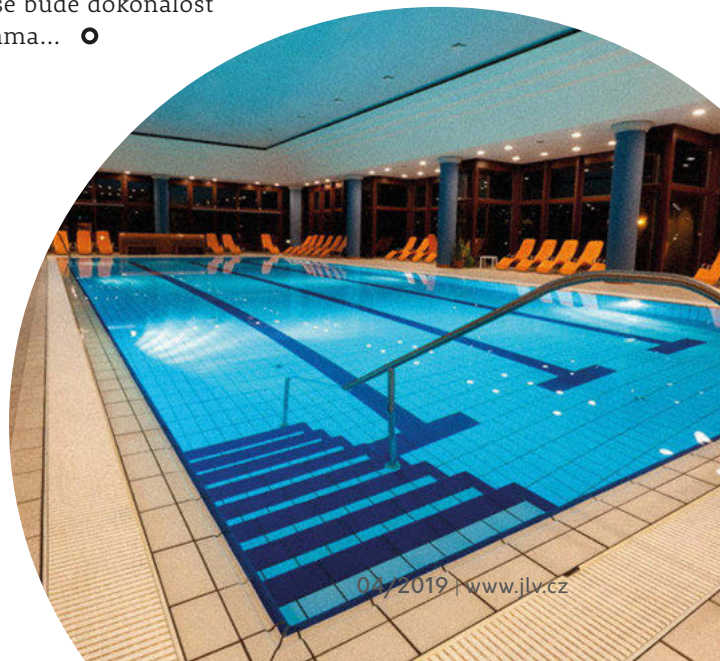
Tentokrát jsme se vydali do maďarských lázní. Začneme jednodušší cestou do Budapešti. Je přímá, z Prahy až do maďarského hlavního města jede každý den šest spojů a většina z nich je vybavena jídelním vozem, kde si můžete zpříjemnit cestu výborným občerstvením. České dráhy nabízejí řadu slev a do Budapešti se pak dostanete i za čtyři stovky.

Ještě více ušetří mladí lidé a především senioři nad 65 let. V drtivé většině kromě mezinárodních či vybraných rychlíků neplatíte v Maďarsku žádné jízdné. Stačí mít u sebe občanský průkaz a cestujete zadarmo vlaky i autobusy. A když už jsme se předtím zmínili o Budapešti, tak i městská doprava je tam pro tyto cestující zdarma. Ušetřené peníze pak můžete věnovat třeba k prodloužení lázeňského pobytu nebo na pobyt další.

My jsme se vydali na cestu i do vzdálených, ale pověstných, lázní Bükkfördö. Můžete zvolit dvě trasy – buď vlakem přes Vídeň, tam jezdí ČD osmkrát denně, takže žádný problém, a můžete si třeba krátce prohlédnout rakouské hlavní město –, anebo přímým vlakem pokračovat do maďarské Šoproně. Ze Šoproně dále vlakem do Büku, odkud vás místní malý autobus dopraví i do Bükkfördö. Pokud byste zvolili cestu přes Bratislavu, tam sice musíte několikrát přestupovat, ale i tato cesta má své kouzlo. Zkrátka poznáte Maďarsko ze všech stran.

Vybrali jsme tyto dva „maďarské příklady“, ale vlakem se můžete samozřejmě pohodlně dostat do většiny lázeňských měst. Ať už jsou to Mariánské a Františkovy Lázně, kam jezdí i spoje Pendolino, anebo na Slovensko. Například při cestě do Piešťan můžete zvolit klasickou cestu – tedy přes Bratislavu –, ale i trochu netradiční. Ve stanici Kúty přestoupíte na vlak, který jede takzvanou hrbatou dráhou do Trnavy. Pohled na krásnou krajinu vám bude odměnou. „A právě Piešťany jsou těmi lázněmi, které navštěvují čeští klienti stále častěji, meziročně tam zaznamenáváme nárůst v desítkách procent rezervovaných pobytů,“ poznamenává Richard Šipoš ze Spa.cz.

Češi lázně mají hodně rádi, a když si pobyt v těchto zařízeních zpestříte ještě cestou vlakem, určitě neprohloupíte. Lázně jsou krásné i v zimním období a vlaky i v tu dobu jezdí velmi často. Pokud chcete udělat svým blízkým anebo přátelům radost, věnujte jim pobyt v lázních. Bude to pro ně určitě nádherný dárek, a přidáte-li k cestě ještě jízdenku na vlak, pak už vše bude dokonalost sama... ○



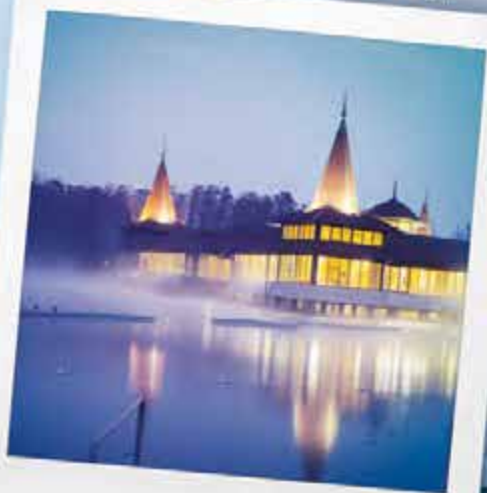
Relaxujte už při výběru pobytu.

ideální dárek



DÁRKOVÝ POUKAZ
v hodnotě
5 000 Kč

Poukaz platí do: 31. 12. 2020



Budapešť



Wellness v Krkonoších



Tatry

Více než **3 000** lázeňských a wellness pobytů
z celé střední Evropy najdete na www.spa.cz.



spa.cz



Z natáčení filmu Martin Luther
Filming *Martin Luther*.

NEZNÁMÉ ZÁKULISÍ FILMU ANEB KONTEJNEROVÝ REKORD

text: Aleš Pohořal, **foto:** archiv Petra Marka

Bylo minus 20 stupňů Celsia a na udusaném štěrku v Maďarsku se stavěla ulice pro film Robin Hood. Filmová ulice byla postavena v rekordním čase tří měsíců. Tohle všechno měl na starosti Petr Marek jako Construction Manager.

V úvodu jsme jen tak trochu „nakousli“ situaci při přípravách filmu Robin Hood, můžete nám sdělit ještě další podrobnosti?

Vůbec jsem s tím, že pojedu na toto místo, původně nepočítal. Přes Vánoce jsem vyprojektoval opěrný systém a tím jsem si myslel, že mám už „padla“. Ale nakonec jsem tu stavbu dostal na starost celou. Jen pro ilustraci: opěrný systém jsme nestavěli z lešení,

neboť je to příliš drahé, a právě v Americe se začaly používat jako opěrné systémy kontejnery, které se k sobě svažují. Nesmírnou výhodou je i fakt, že tento systém poskytuje současně zázemí pro řemeslníky.

Takže jste opěrný systém rovněž postavil a spěchal domů?



Naopak, ještě jsem tam musel v těch podmínkách zůstat a vše dokončit. Pro představu: možná že se to bude zdát někomu neuvěřitelné, ale denně nám najíždělo 10–12 tracků s různým materiálem – jen pro mne pracovalo na začátku 30 lidí a na konci už to byly tři stovky lidí nejrůznějších profesí – malířů, natěračů, dělníků atd. Za to všechno ručíte a ty lidi si také vyplácíte. Mimochodem jsme tam dělali i obrovské propadlo pro koně. Vše musí být autentické a nikdo se nesmí zranit.

Taková zodpovědnost vyžaduje prakticky jen minimální odpočinek, jak dlouho jste pracoval bez volného dne?

Rekord mám 59 dnů...

Asi to nejsou osmihodinové směny...?

To určitě ne, spíše tak osmnáctky, někdy i víc. Musejí se sbírat data od režie, produkce, a když už se zdá, že můžete mít pár minut oddechu, přijdou noční e-maily s dalšími požadavky a to vše musíte zpracovat v hlavě i na „papíře“. Ale aby to nevypadalo, že si jen stěžuji, vůbec ne. Tahle profese má i tu výhodu, že si pak můžete udělat třeba tříměsíční volno, ale mockrát se vám to nepodaří.

Nesnaží se produkce šetřit?

Ano, snaží, ale já mám svoji cenu, pod kterou nejdu, a rozhodně bych kvůli šetření nepřipustil nějakou nedokonalou práci.

Film, na kterém jste se podílel – americký snímek o rodu Romanovců – byl nominován na cenu EMMY...

Ano, byl nominován do užšího kola, na tomto filmu jsem měl pozici Set Decorator, ale dál se pak nedostal. I tak to však bylo velké ocenění. Tuto story o ruské carské rodině u nás většinou známe, ale pro Američany to bylo překvapující.

Pokud jde o historické filmy, nakolik se přibližujete dobovým záležitostem?

Asi bude většina lidí dost překvapena, ale snažíme se nejen, aby věci vypadaly jako ve své době, ale často používáme i dobové postupy. Necháváme třeba vyrobít lodě, které mají pět tun, a pak je spouštíme na vodu. Máme na to specialisty. Když jsme připravovali dekorace pro německou produkci, tak jsme třeba věci kolem Guttenbergova knihtisku dělali jako naši předkové. Připravili jsme dobové kádě a máčeli tak, jak se to dříve dělalo. Pokud třeba točíme středověk a nemáme přesné kočáry, koupíme tedy nějaké starší a pak je předěláváme.

To ale vyžaduje velké znalosti různých dob...

Určitě nic nepodceňuji. Každá taková práce vyžaduje nastudovat dobu, ve které se odehrává, musíte třeba zjistit, jak přesně vypadaly nápisy na ulicích, sháníte různé dobové věci, které jsou někdy velmi obtížné dohledatelné, ale to je jen část práce...

Jaký nejzajímavější moment jste při své práci zažil?

Byla jich spousta, ale jeden mi zvláště utkvěl v paměti. Hrála v něm roli lidská závist. Produkce pronajala pro filmovou dekoraci sklad od starší paní, kde se mělo točit o drogových dealerech v místnosti plné balíčků „drog“. Vše jsme nachystali na ranní natáčení a měli jsme radost, jak autenticky to vypadá. Ovšem to jsme nepočítali se závistivou sousedkou, které se asi nelíbilo, že si ta paní odvedle pronájemem svých prostor vydělává nějakou tu korunu. V noci vtrhla do objektu policie, vše zabavila a chudáka stařenku odvedla. Ale my jsme mohli mít alespoň dobrý pocit, že se naše scéna tak věrně blížila realitě, že to ani policie nepoznala. Umíte si ovšem představit, když se vše vysvětlilo, kolik nás to stálo promarněného času? Ale i s tím musí člověk v této profesi počítat... ○

Přípravy před natáčením
Robina Hooda
Robin Hood, preparations
for shooting a film scene.





Náročné bylo i připravit tuto scénu z filmu Martin Luther.
Preparing this scene of the film Martin Luther was a challenge.

THE UNKNOWN BACKSTAGE OF THE FILM OR THE CONTAINER RECORD

text: Ales Pohořal, photos: Petr Marek's archive

The temperature outside was minus 20°C when a street for the film Robin Hood was being built on the trodden gravel in Hungary. The film street was built up in the record time of three months. And that was what Petr Marek was in charge of as the construction manager.

At the beginning of the article, we just 'had a small bite' of the situation at the preparation of the film Robin Hood. Can you give us some more details?

Initially, I did not expect to go to that place at all. Throughout Christmas, I designed a support system and I thought it was over. But in the end I got the

whole construction in charge. Just for illustration: we did not build the support system from scaffolding because it was too expensive; it was first done in America that containers were welded together and used as support systems. A great advantage of this system is that it also provides back area for craftsmen.



So, you just built the support system and hurried home, didn't you?

On the contrary, I still had to stay there and finish everything. To give you an idea: it may seem unbelievable to someone, but 10-12 tracks with different materials arrived every day; at the beginning I personally supervised 30 people and at the end the number grew to three hundred people of various crafts – painters, decorators, workers etc. And I was responsible for all that and paid all those people too. By the way, we made a huge hole for falling horses as well. Everything must be authentic and nobody must be hurt.

Such responsibility allows you to have practically minimal rest. What was the longest period that you worked without a day off?

I have a record of 59 days...

And you don't work in eight-hour shifts, do you?

Certainly not, it is rather eighteen working hours, sometimes more. I have to collect data from the directors and producers, and when it seems like you can have a few minutes of rest, night-time e-mails with more requests come up and you have to proceed it all in your head and on paper. But I don't want to sound like I am only complaining, not at all. This job has the advantage that you can even take three months off sometimes, but it doesn't happen very often.

Do producers try to save money?

Yes, they do, but I have my price, below which I am not going, and I would definitely not admit any imperfect work because of economies.

The film you worked on – the American film about the Romanov Dynasty – was nominated for EMMY award.

Yes, it was nominated and shortlisted, I had the position of Set Decorator on that film, but then it didn't get any further. Still, it was a great appreciation. Here, we generally know this story about the Russian imperial family, but it was surprising for the Americans.

As far as historical films are concerned, how close do you get to the period matters?

Perhaps most people will be quite surprised, but we are trying not only to make things look like they were at that time, but we often use that period's practices. For example, we have five-tonne boats made and then drop them on the water. We have specialists to do that. When we were preparing decorations for German production, for example, the things related to Gutenberg's printing press were done like our ancestors used to do them. We prepared period vats and soaked things the way

it used to be done in the past. When we shoot Medieval scenes and do not have precise horse-pulled coaches, we just buy some old ones and then remodel them.

But this requires a great deal of knowledge of various time periods...

I certainly don't underestimate anything. Every time such work requires studying the period in which the scene takes place; you need to find out exactly what the signs on the streets looked like, you look for different period objects that are sometimes very difficult to find, but that's just part of the work ...

What was the most interesting moment you had during your work?

There have been a lot of such moments, but one of them stuck in my memory in a special way. Human envy played a role in that episode. The producers rented a storage from an elderly woman for the film decoration, where we were going to film some drug dealers in a room full of packages with fake drugs. We prepared everything for the morning shooting and we were delighted how authentic everything looked. However, we did not count on the woman's envious neighbour, who probably did not like that the lady would earn some extra money by letting some space for rent. At night, the police rushed into the building, seized everything and dragged the poor old woman away. But at least we could feel that our scene was so close to reality that even the police didn't recognize it was just decoration. But you can imagine when everything was explained, how much time had been wasted. But doing this job one has to be prepared even for things like that... ○

Petr Marek před natáčením
Petr Marek before shooting a scene.





ZOO
MOŘSKÝ SVĚT[®]
SEAWORLD PRAGUE

ZVEME VÁS NA

**NEJVĚTŠÍ EXPOZICI
MOŘSKÝCH KORÁLŮ
V EVROPĚ**

PRAHA - VÝSTAVIŠTĚ HOLEŠOVICE

Jezdím málo,
platím málo,
víc si žiju.



4 BALÍČKY AUTOPOJIŠTĚNÍ. 1 SNADNÁ VOLBA.

U nás je teď výběr vhodného autopojištění ještě snadnější. Od základního až po nabitý balíček poskytující maximální ochranu.

MojeAuto

Allianz 



VLAJKOVÁ LOĎ NA MASARYKOVĚ NÁDRAŽÍ

text: redakce, foto: archiv

Na podzim se pilotně otevřely brány nového convenience obchodu na pražském rekonstruovaném Masarykově nádraží PONT to go.

Provozovatel JPServis tak otevírá svou vlajkovou loď, která nastavuje standardy v rychlém nakupování v České republice, a to díky mnoha inovativním prvkům, celkovému přístupu a také celkovému rebrandingu odpovídajícímu světovým standardům tohoto odvětví. Zcela nové prodejny v barvách společnosti navrhl Studio Brádka design. Slavnostní otevření proběhlo 7. listopadu.

Marek Cagášek, ředitel společnosti a člen představenstva JPServis, provozovatele prodejen PONT to go, k otevření prodejny na Masarykově



nádraží říká: „Jsem rád, že se i přes mnoho peripetií a poměrně dlouhou cestu podařilo vyvinout obchod, který nastavuje směr celému tomuto odvětví a otevírá tak své brány i srdce všem cestujícím i kolemjdoucím, kteří zde najdou vše, co na svých cestách vlakem či po městě mohou potřebovat. Navíc cítíme silnou potřebu pomáhat nejen zákazníkům, ale i naší planetě, a tak jsme učinili celou řadu ekologických opatření, která jistě ocení kromě zákazníků i naše životní prostředí. Minimalizovali jsme používání plastů a pracujeme s myšlenkou udržitelnosti životního prostředí i s recyklací.“

FLAGSHIP AT MASARYK RAILWAY STATION

text: editors, photo: archives

In October this year, the doors of a new convenience store “PONT To Go” opened at the reconstructed Masaryk Railway Station in Prague.

JPServis company, the store operator, thus opened its flagship, which sets the standards for fast shopping in the Czech Republic thanks to many innovative features, overall approach and also total rebranding according to the world standards in this line of business. The brand-new sale points were designed in the colours of the company by Studio Brádka Design. The opening ceremony took place on 7 November.

Marek Cagášek, Managing Director and member of the Board of Directors of JPServis company, which is the operator of “PONT To Go” stores, tells us about the opening of the store at Masaryk Railway Station:

‘I am glad that, despite many peripetias and a fairly long preparation period, we have managed to develop a store that sets the direction for the whole line of business and opens its doors and heart to all passengers and passers-by, who can find everything they need for their train journeys or city trips. In addition, we feel a strong need to help not only our customers, but also our planet, and so we have taken a number of environmental measures that will certainly be appreciated both by our environment and by our customers. We have minimized the use of plastics and have been working with the idea of environmental sustainability and recycling.’

Slavností přestřihávání pásky nové pobočky Pont. Ribbon cutting ceremony at the new PONT store.



Pohodlné Obchody Na Trase

více jak 30 obchodů
po celé České republice



www.ponty.cz

pont **to go**



POWER BANKA PRO DÁMY

Hyper Pearl je kombinace power banky se dvěma zrcátky. Jedno zrcátko zvětšuje 3x a je dokola osvětleno LED. Barvy power banky jsou k výběru ve čtyřech metalických odstínech, s nimiž ladí i měkce polstrované cestovní pouzdro a kazetové balení. Elegantní dojem podtrhují kompaktně ladné tvary a překvapivě nízká hmotnost. Kapacita power banky je 3000 mAh s výstupem 2,1 A. Dokáže plně nabít jakýkoli telefon či tablet. Součástí balení je kabel pro dobíjení power banky a zařízení s konektorem Lightning, 30-pin nebo micro USB. ◉



POWER BANK FOR LADIES

Hyper Pearl is a combination of a power bank with two mirrors. One mirror magnifies three times and is LED-illuminated all around. This power bank is available in four metallic shades, which match with the softly padded travel cases and cassette packages. The elegant impression is emphasized by its compactly graceful shape and surprisingly low weight. The power bank capacity is 3000 mAh with the output of 2.1 A. It has enough power to fully charge any phone or tablet. The package includes a power cable for recharging and a device with a Lightning, 30-pin or Micro USB connector. ◉

GADGETS

text: redakce | the editors, foto | photos: archiv | archives

Hračky do chytrých domácností Toys for Smart Homes

POLAROID I MÓDNÍ DOPLNĚK

Stylový instantní fotoaparát POLAROID Mint Instant Digital Camera & Printer připomíná tvarem smartphone, takže se dobře drží v ruce. Polaroid Mint vaše zážitky během minuty promění ve fotografii o rozměrech 2" x 3". Nechybí ani automatický blesk a selfie zrcátko pro dokonalé fotografie při každé příležitosti. Svěží barevná provedení z něj činí módní doplněk. ◉

POLAROID & FASHION ACCESSORY

The form of the stylish instant camera POLAROID Mint Instant Digital Camera & Printer resembles a smartphone, so it is very easy to hold in your hand. It will take the Polaroid Mint a minute to turn your experiences into a 2" x 3" photo. There is also an automatic flash and a selfie mirror for taking perfect photos on every occasion. The fresh colours make it a fashion accessory. ◉



SVĚTLO, KTERÉ VÁM POMŮŽE SPÁT

Somneo sleep and Wake-up Light – světlo k spánku a probuzení – je navrženo tak, aby vám pomohlo se uvolnit a probudit svěží – s dýcháním řízeným světlem a personalizovaným nastavením slunce. Zařízení je zkonstruováno ve spolupráci se spánkovými odborníky. ◉

LIGHT THAT WILL HELP YOU SLEEP

Somneo Sleep & Wake-up Light is designed to help you sleep and wake up fresh. It has a breathing-controlled light and personalized sun setting. The device has been designed in cooperation with sleep experts. ◉



ZA TEPEM A TRADICÍ DO STŘEDOČESKÝCH SKLÁREN

GLASSMAKING EXPERIENCE IN CENTRAL BOHEMIA

Exkurze ve sklárnách, výstavy, vlastnoruční
foukání skla, adventní programy

*Glass and Advent tours, Glass exhibitions,
Glassblowing*

SKLÁRNA RÜCKL

V NIŽBORU

www.ruckl.com

HUŤ FRANTIŠEK

V SÁZAVĚ

www.cestyskla.cz

CRYSTAL BOHEMIA

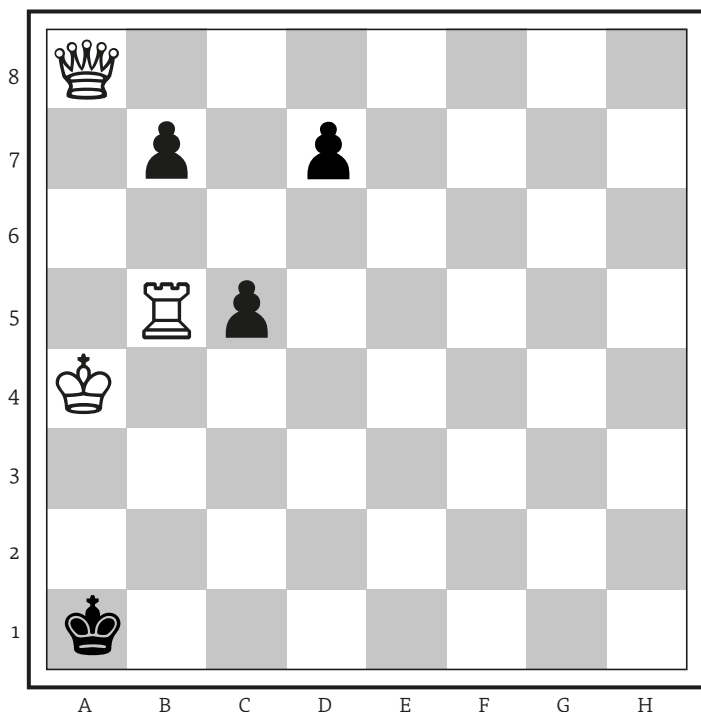
V PODĚBRADECH

www.crystal-bohemia.com



SECESNÍ ŠACHOVÁ POHÁDKA

text: Štěpán Patovský, foto: archiv



Bílý dá mat 2. tahem
White checkmate on his 2nd move

Šachový festival v Obecním domě v Praze nabídl divákům mimořádnou podívanou, hravá secese se ukázala být ideálním prostorem pro královskou hru.

Pod taktovkou předsedy Pražské šachové společnosti Pavla Matochy a pod dohledem předsedy představenstva Obecního domu Vlastimila Ježka (na snímku oba ve volné chvíli hrají šachy na Primátorském balkonu) proběhl v našem hlavním městě další velkolepý šachový svátek. Třetí nejlepší hráč světa Ding Liren sehrál deset partií s nejlepším českým šachistou Davidem Navarou (čínský velmistr vyhrál 7:3) a světová legenda Jan Timman zkřížila meče s nejlepším českým juniorem Thai Dai Van Nguyenem (velká naděje českého šachu vyhrála 7:3).

Více o pražském šachovém festivalu najdete na webu praguechess.cz.

A jestli máte šachy rádi a máte ještě pár minut času do dojezdu do vaší cílové stanice, zkuste si vyřešit tuto půvabnou „dvoutažku“ Samuela Loyda. ○

Solution: 1.Ka5! with unrecoverable 2.Kb6#
Řešení: 1.Ka5! s nekrytelným 2.Kb6#

CHESS FAIRY TALE IN ART NOUVEAU STYLE

text: Štěpán Patovský, photos: archives

The Chess Festival in the Municipal House in Prague offered its spectators an extraordinary spectacle and the playful Art Nouveau style of the place proved to be ideal for this royal game.

Another grandiose chess fest took place in our capital under the baton of Pavel Matocha, the chairman of the Prague Chess Society, and under the supervision of Vlastimil Ježek, the chairman of the Municipal House, both of whom play chess on the Mayor's balcony in their free time. The world's third best player,



Ding Liren, played ten games with the best Czech chess player David Navara (the Chinese Grand Master won 7:3) and the world legend Jan Timman crossed the swords with the best Czech junior Thai Dai Van Nguyen (the big talent of Czech chess won 7:3).

More information about the Prague Chess Festival can be found at praguechess.cz.

And if you like chess and have a few minutes before you reach your destination, try to solve this charming two-move checkmate puzzle by Samuel Loyd. ○

ČD Body

Získejte
spoustu
výhod

1. **Zaregistrujte se** do našeho věrnostního programu
2. **Sbírejte body** za každý on-line nákup jízdenek
3. **Vyměňujte je** za slevy na jízdenky, místenky, zážitky, předplatné časopisů, voucher do divadla a další odměny



Pojedte s námi.
www.cd.cz/cdbody

 **České dráhy**
Národní dopravce

KAŽDÝ SI VYBERE



NEJVÍCE HITŮ KARLA GOTTA

ČAS RŮŽÍ

KULTOVNÍ MUZIKÁL

LEGENDA JMÉNEM HOLMES

HUBBA/TEXTY/LIBRETO
ONDŘEJ G. BRZOBOHATÝ

V HLAVNÍ ROLI
VOJTĚCH DYK/LUKÁŠ JANOTA

CENA THÁLIE 2018/2019

AMERICKÝ MUZIKÁL

The Addams Family

ŠILENÁ RODINA SE VRACÍ!

Hudební divadlo
Karlín

Generální partner
AGROFERT

Partner muzikálu
SIGMA

Hlavní mediální partner

Prima

BLESK

Frekvence 1

kdykde

www.kdykde.cz

EXKLUZIVNĚ

INTERVIEW

TRIP

Dermaol

WELLA

Mejstap.net

sodistream

VAJBAR
KARVICE

PRAHA
PRAHA
PRAHA

Partneři Hudebního divadla Karlín

Piacetto

LA SELEZIONE BARISTA



STILE ITALIANO
DEL NORD

Severoitalský styl/
north italian style



ARABICA



TOSTATURA
LENTA

Pomalé bubnové pražení/
drum roasting

INTENSITÁ ●●●●●
Intenzita/Intensity

AROMA ●●●●○
Aroma/aroma

ACIDO ●○○○○
Acidita/acidity

PIACETTO SUPREMO ELEGANCE SEVERNÍ ITÁLIE

Vysoce kvalitní káva Arabica, která se vyrábí tradičním italským procesem pomalého bubnového pražení.

Elegantní chuťový profil kávy Piacetto Supremo je jako výlet do Milána nebo Florencie. Daleko od přeplněných náměstí, v jedné malé uličce v moderním espresso baru, kde vás vítá barista s okouzujícím úsměvem a servíruje vám vynikající kávu.

Piacetto Supremo – Elegantní káva pro opravdu nádherné chvíle jako v Itálii!

Portrét v Čechách

POHLEDEM DVOU STOLETÍ

CÍSAŘSKÁ KONÍRNA PRAŽSKÉHO HRADU
18.12.2019–22.3.2020

Výstava se koná pod záštitou prezidenta České republiky, pana Miloše Zemana.

VÝSTAVU POŘÁDÁ



KANCELÁŘ
PREZIDENTA
REPUBLIKY



Správa
Pražského
hradu



PARTNEŘI SPH



HUAWEI



BOHEMIA SEKT
Living Places



PARTNEŘI S.V.U. MÁNES



KOOPERATIVA
VIENNA INSURANCE GROUP
NADACE



ČESKÉ
PŘÍSTAVY, a.s.

